

ئافرهت له شيعره كوردويه كانى سافى هيرانيدا

رەهەند سالىح حەسەن^۱

پوخته

ئەدەب و بە تايبەتى ژانرى شيعر پانتاييه كى فراوانه بۆ رەنگدانەوهى و رەنگرێژبوونى روانين و مەعريفەى نووسەر بۆ هەر بابەتێك كە پەيوەندى بە مەرۆفەوه هەبێت. بەگشتى لە ميژووى شيعردا بە شيعرى كورديشەوه، ئافرهت پيگە و پانتاييه كى بەرفراوانى لەناو دەقدا پر كەردووەتەوه. كە لەوسەرى كلاسېكەوه تا ئەمسەرى شيعرى هاوچەرەخ، دريژ بوووەتەوه. ئەم پيگە هەلگەرى گوتارى شاعيرە كە دەرھاوويشتەى جۆرى روانينىتى بۆ ئافرهت. كەواتە شيعرى كوردى بەتايبەتى شيعرى كلاسېك يەكێكە لە كەرەستە گەنگەكانى توێژينهوه بۆ دەستخستنى هەندى زانيارى لەبارەى پيگەى ئافرهت لە دیدى شاعيرانەوه كە زۆرجار سەربە توێژى ناوەندە ئايينيه كان بوونە و نوێنەرايه تى گوتارى ئايينيان كەردووه. بۆ زانينى ئەم روانينيه بە لايەنە ئەرينى و نەريئيه كانيه وه، هەم دەرپێژەپێدەرى روانينى باوى نەريتى كۆمەلگە بوونە و هەميش لە پێرەوى ئەو نەريته لايان داوه، بە ئاست و پێژەى جياوازه وه. لەم توێژينه وه يەدا هەولمان داوه روانينى سافى هيرانى (۱۸۷۳ - ۱۹۴۲ز) كە يەكێكە لە شاعيرانى نەوهى ساييه مى قوتابخانەى بابان، بۆ ئافرهت بخەينه بەرباس. لەبەر ئەوهى قوناغى ژيانى شاعير دەكەويته سەردەمىكى گەنگى گۆرپانكارى سايى و فەرەهنگى لە كوردستان و ناوچەكەدا و هاتنى شەپۆلى تازەى بىرى رۆژئاواى، بەتايبەتى پرسى پيوەنديدار بە ئافرهتەوه، واى كەرد بەشيك لە شاعيرانى كورد پرسى ئافرهت بکەن بە يەكێك لە گوتار و تەوهرە سەرەكويه كانى شيعرى خويان و

^۱ قوتابى ماستەر، زانکۆى كوردستان، سنه.

بانگه شهی ماف و ئازادی و بۆ ئافره تان بکه ن له به شدار یکردنیان له چالاکیه كانی ژیان و ژیاردا، له سه رووی هه موویانه وه مافی خویندن بۆ کچان. که واته روانینی سافی هیرانی وه کوو شاعیریکی دیار و که سایه تیبه کی ئاینی به گیانیکی سۆفیانه وه له و پرسه دا گرنگه و ئافره ت له شیعری ئه ودا چۆن رهنگی داوته وه و به به راوورد به شاعیرانی هاوچه رخى خۆی خاوه نی چی جوړه گوتاریک بووه.

کلپه وشه: شیعری کوردی، ئافره ت، هزری سۆفیگه ری، سافی هیرانی.

پیشه کی

له و ئه ده بیاته ی به گشتی پیاو نوو سیویه تیبه وه و دایه ئناوه به تایبه تی ژانری شاعر، ئافره ت وه ک بابه تیکی گرنگی وجودی؛ به شیکی زۆری ئه و ئه ده بیاته ی داگیر کردوه. ئه م گرینگی پیدانه پپوهندی به خودی ژیان وه هه یه، چه شه و هیزی جوانی ئافره ت و سه رسامی پیاو بۆ ئه و جوانییه و ههروه ها چیژی غه ریزه ی سیکسی که گره نتی مانه وه ی ره چه له کی مروقه و په لکیش کردنی دهروونی پیاو بۆ ئه م چیژه و دوا جار روانینی پیاو بۆ ئافره ت وه کو لایه نی ته واو که ری لایه نی روحی و سایکولوژی خۆی (یان په کتری)؛ هه ر ئه م ئه نگیزانه یه به زمان و شیوه ی جیاواز تر له شیعردا رهنگی داوته وه. ئافره ت بابه تیکه شاعیران له هه موو سه رده مه کاندای پپوهی سه رقالن و لای ئه وان بووته هه ویئی دایه ئانی شیعری لیریکی و غه زه لیات و جوانتر کردنی هیزی شاعیریان. ئافره ت به شیکی دانه برای شیعری شاعیرانه له هه موو کایه یه کی هزریدا به سۆفیگه ریشه وه.

له ئه ده بیاتی سۆفیگه ری ئیسلامییه وه، میراتیکی گه وره ماوه ته وه. له م میراته زۆر و زه به نده دا که کو ی ئه زمون و جیهان بینی شاعیرانی سۆفیگه رن له گه لانی جیاوازی ناوچه که، خالی نین له جوړی رپوانینی تایبه ت بۆ ئافره ت جا ئه م رپوانینه چی به ئه ریئی بی ت یان نه ریئی.

دەرخستن و پیشاندانی جەوهەری بوونی ئافرهت له دیدی شاعیریکی سۆفیگەرەوه.

هۆی هەلبژاردنی بابەتەکه:

تێروانین بۆ ئافرهت له دیدی شاعیریکی سەربە تەریقەت و خواناس و سۆفیگەرەوه تا چەند بە بایه خ و گرنگە، بزانی ئافرهت چ واتا و بەهایەکی هەیه لای شاعیر.

سافی که شاعیریکی سۆفییه، له لیکۆلینەوهی شیعەرەکانیدا توێژەران و نووسەرەکان زیاتر روودەکەنە بابەتە عیرفانییهکه، وهلی ئافرهت له بەشیکی زۆری شیعەرەکانیدا دەرەکهوئ جا بۆ مەبەستی عیشقی حەقیقی بی یان مەجازی یان تەنها بۆ پازاندنەوهی شیعەرەکانی و بەهێزکردنی بابەتی رەوانیژی.

ئامانجی توێژینەوهکه:

تیشک خستنه سەر بابەت و تێروانینی ئافرهت له شیعەرەکانی سافی هیرانیدا و بەکاربردنی جوانییهکانی ئافرهت له بازنەهی خواناسی و سۆفیگەرییهوه، هەر وهها پراکتیزەکردنی بابەتەکه له هەمبەر چەندین لایەنی تیۆری و کارکردن له سەر کۆی شیعەرەکانی شاعیر بەشیوهیهکی پراکتیکی ئامانجی ئەم توێژینەوهن.

سنووری توێژینەوهکه:

کارکردن له سەر کۆی شیعەرە کوردبیهکانی سافی هیرانی له نیو دیوانهکهیدا.

پیکهاتهی توێژینەوهکه:

جگه له پوخته و پیشهکی له دوو بەشی سەرەکی پیکهاتوو، هەربەشیکی له چەند تەوهریک پیکدیت.

بەشی یهکه م تەرخانکراوه بۆ باسکردن و خستنه رووی لایەنی تیۆری هەماهەنگی بابەتەکه، که ئەم تەوهرانه دەگریتەوه: کورته میژووویهکی ئافرهت بەگشتی و ئافرهتی کورد بەتایبەتی، ئافرهت له شیعری ٣٤٠ توێژینەوهکانی کۆنفرانسی نیودهولهتی صافی هیرانی

شاعیرانی کلاسیک و له شیعری شاعیرانی هاوسه رده می سافی هیرانی دا.

به شی دووهم جگه له وهی کارکردنه به شیوهیه کی پراکتیکی له سهر شیعره کانی سافی و ئافرهت له دیدی شاعیره وه، کورته باسیکیش له سهر ئافرهت له هزری سوڤیگه ریدا خراوته روو.

۱- به شی یه که م

۱-۱- پوخته ی پیگه ی ئافرهت له میژوودا:

به درژیایی میژووی مروڤایه تی، ئافرهت وه کوو ره گزه میینه که ی مروڤ؛ هاوبهش بووه له هیلی سه ره کیی ره وره وه ی میژووی مروڤایه تیدا. واته هاوبهش بووه له هه مان چاره نووس که به سهر مروڤایه تیدا هاتوو. ته نانهت سه رده مانیک خوی خولقینه ری میژوو بووه. به لام له هه مان کاتدا خاوه نی پرسی تایبهت به میژووی خویشی بووه که له زور رووه وه زور سه ختتر بووه له ئاراسته و چاره نووسی ره گزی نیر. به تایبهتی له دوای ئه وه ی که ئیدی ئه م ره وره وه ی میژوو به گشتی ده که ویته دهستی پیاو. زانایانی میژوو له سهر بنه مای به لگه ی ئه نتر و پوڤوڤوژی و ئارکیولوژی، دوو سه رده می دایکسالاری و باوکسالاریان له کوومه لگه دا دیاری کردوو. یه که میان سه رده می کوومه لگه ی به راییی بووه و ماوه یه کی کورتی خایاندوو و دووه میان ئیستاشی له گه لدا بییت له زوریک له کوومه لگه کاندایه رده وامه. دارشتنی نه ریتی کوومه لگه له سهر بنه مای هه ر یه ک له م دووه، پیوه ندیی به کارامه یی و داهینانه وه هه بووه. له سه رده می دایکسالاریدا، ئه وه ی پیگه ی به ئافرهت داوه، به پله یه ک، دوزینه وه ی چاندنی گه نم و جو، داهینانی رستنوچنین، پیکهینانی خیزان و دهیان داهینان و دوزینه وه ی

ديكه بو يه كه مجار له سهر دهستي ئافرهت بووه. له و سهردهمه دا ژن دايكي پوحي هوز بووه و سهر كردايه تبي كردوون، مندال هي ئه و بووه. (احمد، ۱۹۹۰: ۱۶) له نهريتي دايكسالاريي له كايه ي ئايينيشدا رهنگي دابووه وه كه خواوه نداني په ستر او هر له رهگه زي مي بوونه. به لام كاتي كاري كشتوكال و بازرگاني، گه شه يان كرد، پياوان هاتنه مه ميدان و دارايي پياو به رز بووه تا ئه و ئاسته ي ئافره تيشي كرد به به شنيك له ساماني خو ي. به سه ره له داني باوكسالاري، پياوان به بيانوي حاكميه تي جورار جوړه وه، باوه ري كه متوانيي ئافره تاني سه پانده نيو فهره نكي كوومه لگه وه. (بابايي، ۲۰۰۵: ۱۰) به هاكاني كوومه لگه ي باوكسالاريي دروست ئاوه ژووبوونه وه ي به هاكاني كوومه لگه ي دايكسالاريي بووه. به دريژايي ميژوو زور ياسا و ريسا به سهر ژياني ژنه ياني بي سنور، به كويله و كه نيزه ككردن و سه ودا كردن پيوه ي، پيروز كردني په رده ي كچيني و سزاي قورس له سهر له ده ستداني، ليدان، به كار هيتاني له بازا ري له شفروشي و دارشتني ئيديومي به كه ميزانين و به سه دان نهريت و ياساي ديكه. به په ره سه ندن و گه شه سه ندي شار ستانيتي گه لان، له لايه ن پيشه نگ و بيرمه ندانه وه، هه ست به زيان و خراپيي ئه م نهريته خورافي و ناداد په روه ريپانه كراون، بو يه له گه ل هاتنه ئاراي ريبازه داناييه كان و ئايينه كان و ره وته پوحي و هز ريبه كان، كه هه ريه كه يان به ش به حالي خو يان دژي ئه و نهر يتانه وه ستاونه ته وه و هه ولي چاكسازي له پيناو داد په روه ري و يه كساني گشتي و لاوه كيان داوه. ياساي ديكه يان دارشتووه و له هه ندي لايه نه وه توانيو يانه پينگه ي شايسته تر به ئافره ت بدن له هه ندي لايه نه وه دريژه پيدير و گه شه پيديره ي نهريته كاني پيشووي خو يان بن. سه باره ت به دوو سه رده مي دايكسالاري و باوكسالاري، ئايين بوچووني ۳۴۲ توپژينه وه كاني كوونفرانسي نيوده وله تي صافي هيراني

جیاوازی ههیه. به پیجیه وانه وه له گێرانه وهی ئایینیدا به تایبه تی ئایینه ئیبراهیمییه كان، یه كه م مروّف پیاو بووه و ئافره تیش له وه وه ئەفریندر اووه. به هه رحال هه ولی گه یشتن به دوختکی دادپه ری و یه كسانی له ماف و ئه ركدا دريژ ده بنه وه تا له سه دهی بیسته مدا خودی ئافره تان دینه پیشه وه بو داواکردنی چه سپاندنی ماف و ئه رکه كانیان، وه کوو په ییدا بوونی ره وتی فیکری فیمنیستی. به دريژایی میژووی کومه لگهی باوکسالارییدا، ئه وه نییه که ئافره ت هچکات رۆلی نه بووه. به لکو هه رکاتیک هه لی بو ره خساییت توانای خو ی له هه موو بواره كاندا نواندووه. له فه رمانر واییدا، میژوو سه دان شاژن به سه ر ده کاته وه. نووسه ر و زانای لی هه لکه وتوووه. بو نموونه له ئه ده بیاتدا کۆنترین شیعری تۆمارکراو، له لایه ن کچه شازاده یه کی سوّمه رییه وه نووسراوه ته وه. زۆر که سایه تی ئافره ت بوونه ته سیمبولی پیروزیتی، وه کو مه ریهم دایکی عیسانی پیغه مبه ر.

۱-۲- پوخته ی پیگهی ئافره تی کورد له میژووی کوردستاندا:

پیگهی ئافره تی کورد له کوردستاندا به دريژایی میژووی خو ی دیار بووه، به لام لانی که م له ماوه ی ۱۴ سه ده ی رابردوودا؛ به گشتی قالب و ده رهاویشته ی ئه و پیگه یه یه که ئایینی ئیسلام وه کو بیروباهه ری زۆرینه ی کورد وه کو به ها بو ی دیاری کردوون. ویرای بوونی به های دیکه که هه لقو لاوی نه ریتی خیله کین. به لام کومه لگهی کورده واری خالی نه بووه له به ها و نه ریتی جیاواز به لایه نی ئه رینی و نه ریئیه وه که دريژکراوه ی به ها و نه ریته کانی پش ئایینی ئیسلام بوون. به شیکی به ها کان ده گه رینه وه بو سه رده می دایکسالاری، که له کوردستانی دیرینیشدا باو بوونه. ده یان په یکه ری خواوه ندانی ژن له شوینه ۳۴۳ توژیینه وه کانی کۆنفرانسی نیوده وه له تی صافی هیرانی

جیاوازه کانی کوردستان دۆزراونه ته وه. ئافرهت له میژووی کوردستاندا هاوشیوهی میژووی گهلانی دیکه ئەگەر بواری بۆ رهخسا بیت، توانیویهتی تواناکانی خۆی دهربخات. ئەوه پروویداوه که بتوانیت فهمانپه وایی بکات. وهکوو: شاخاتوونی بتلیسی و خانزادخانی سۆران. له نیو هندی هۆزدا ئافرهت کورد شان به شانی پیاو دژی دوژمن جهنگاوه، وهکو: خاتوو شاناز کچی مهولانا یه عقووبی ئەرده لان و قهره فاتم و قهدهم خیری لورستانی. توانیویهتی ههستی خۆی دهربریت و شیعهر بنووسیت وهکو جیهانئارای پاوهیی و پیروزی ههسهن کهنوش و دهیانی تر. توانیویهتی له بواریه مهعرفیه کانی دیکه بنووسیت، وهکو مهستوره خانمی ئەرده لان که یه کهم ئافرهته له میژووی رۆژه لاتی ناوړاستدا له بواری میژوو و شه ریه تدا بنووسیت. له کتیی (ئاباباز) ئیگزنه فۆن (٤٠١ پ.ز) هاتوو که باوکی کورد له پیناوی کچه کهیدا گیانی خۆی بهخت دهکات. (پیربال، ٢٠٢١: ١١). سه رچاوه کانی زانیاری له باره ی پیگهی ئافرهت له کوردستان، جگه له مانه وهی زۆربه ی ههره زۆری ئەو به ها و نه ریتانه ی ئیستاش له کومه لگهی کورده واریدا باون، گه شتنامه ی گه ریده بیانیه کان و کتیه خومالییه کان. شه ره فخان له باره ی ژماره ی ژنان که پیاوانی کورد دهیانخوازن، ده لیت: کورد (پیاوان) هه تا چوار ژن دینن، ئەگەر دهوله مه ندیش بن، چوار که نیه کیشی ده خه نه سه ر. (ژنان) زۆر به زه و زوون و زوو زیاد ده که ن. (به دلیسی، ٢٠٠٦: ٢٦) مه لا مه حموودی بایه زیدی له باره ی رۆلی ئافرهت له ئاشته واییدا ده لیت: له شه ری نیوان کورداندا به زۆری ژن یان مه لا یان شیخ ده که ونه نیوان هه ردوولای نه یاره وه و پیکیان دینه وه. له بهر ئەوه گه لی کورد زۆر ریز له مه لا و شیخ و ئافرهت ده گریت. (بایه زیدی، ٢٠٠٧: ٢٧) ئافره تانی کورد ئەگه رچی وهکو گهلانی

٣٤٤ توێژینه وه کانی کۆنفرانسی نیوده وه ته ی صافی هیرانی

هاوسىي له سهر هه مان باوهرى ئايينين، به لام وهكو گه پريده كان شايه تى ددهن به به راوورد له گه ل ئافره تانى موسولمانى گه لانى ديكه ي وهكو عه رهب، فارس و تورك، ئافره تانى كورد خاوهنى پيگه و پريزي تاييه تير بوونه. پيترۆ ديلا قالا ده لىت: ژنه كانيان (كوردان) به سهر و دهموچاوى كراوه وه هاتووچويان كردووه و له گه ل پياوى ئاشنا و بيگانه دا به شيويه كى ئازادانه گفتوگو ده كه ن. ئافره تانى كورد له چاو ئافره تانى تورك و عه رهب له ماله وه كه متر پرووبه ند ده به ستن. له به رچاوى بيگانه شدا پروو دانا پووشن. له دهره وه ته نها چيني ده سه لاتداران پرووبه ند ده به ستن يان له دوخيكدا پييان خوش نه بيت بنا سرينه وه، پروو داده پووشن. (ئاغابه يگى، ۲۰۱۳: ۱۱۴).

جويس بلوو ده لىت: ئافره ت له كو مه لگه ي كورديدا شوين و پيگه ي تاييه تى هه يه و له هه لباژاردنى مي ردا ته واو ئازاده. مي رد و برا و باوك و دايك بايه خيكي زورى بو داده نين و جگه له ئه ندامانى بنه ماله، پياوانى ديه ي نه ته وه كه ش به چاوى ري زه وه ته ماشاى ده كن. (ئاغابه يگى، ۲۰۱۳: ۱۱۵) لوتكه ي وه سفى ئافره تانى كورد به تاييه تى ئافره تانى موسلمان له كتي به كه ي خاتوو (هيني هه رۆلد هه نسن) ئه ندازيارى دانيماركي له سه دى دووكاندا هاتووه. ئه م خاتوونه له سالى ۱۹۵۷ دىته كوردستان و چه ند ناوچه يه كى كوردستان ده گه رىت و ياداشته كانى ده نووسىته وه كه زياتر بايه خدانه به بوارى ئافره تان له كو مه لگه ي كورده وا ريدا. هيني له وه سفه كه يدا ده لىت: "له ناو موسولمانان ژنان به قيمه تن، نازدارن، به چاويكى به رز ته ماشايان ده كرى و ده پاريزرين. ژنان پايه ييكي ئيمتيازبان هه يه، ئه و پايه يه كه ئيمه ژنانى سه ره به خو و سه ره به ست كراوى پوژاوا له زووه كه وه له بيرمان چووه ته وه." (هه نسن، ۱۹۸۰: ۱۴۵) وي راي هه موو ئه م وه سفانه ئافره ت له ۳۴۵ تويزينه وه كانى كو نفرانسى نيوده وه له تى صافى هيرانى

كۆمه لگه ي كورديدا گيرۆده ي ده يان گرفتى كۆمه لايه تى بوون چى وه كو
 حاله ت يان ديارده هه بوونه: وه كو له لانكه به شوودان، ماره به جاش،
 له برى خوين، ژن به ژن و زور سته مى ديكه ره گيان له ناو قوولايى
 نه زانىي نهرىتى خيّل و خورافه بوون. له دواى قسه ي پياوان و غه يره
 ئافره تى كورد خوئى، ليره دا گوئى له خودى ئافره تى كورد ده گرين
 بزانيه له باره ي ژيانى خوئيه وه چى ده لئيت؟ فۆلكور به تاييه تى شيعرى
 فۆلكور ئاوينه يه كى بيگه ردى وينه دانه وه ي ژيانى راسته قينه ي
 كۆمه لگه يه. له شيعرى فۆلكورى كورديدا كه ئافره ت بيژه ريتى، ده لئيت:

به شان به ش كريا به شى من كه م بوو

ئو به ش كه داشى په ژاره و غه م بوو (سليمى وكه ريزى، ۱۳۸۷: ۱۱)

يه كيك له سيفه ته هه ره گرنگه كانى ئافره تى كورد، كه پيوسته ئاماژه ي
 پى بكه ين، ئه وه يه ئافره تانى كورد ژياندوست بوونه. ويړاى دژواري
 ژيانيان به هوى كاروبارى پوژانه وه به تاييه تى له ژيانى گوندا، به لام
 بايه خى زورىان به لايه نى جوانكارى وه كو خالكوتين، جوانى و
 رازاوه يى جلو به رگ و خشله مه نى و بايه خ به ئاواز و گورانى وه كو
 لاواندنه وه و لايه لايه و هه لپه ركى و ئاهه نكى زهماوه ند و زور بوارى
 ديكه ي ژياندوستى.

ئهمرو له كۆمه لگه ي كورده واريدا پرسى ئافره ت به شيكه له مملانىي
 نيوان گوتارى ئايينى و مۆديرنيزم گوتارى ئايينى هه ول ده دات ده ست
 به پيگه ي ئافره ته وه بگريت له و سۆنگه وه ي كه بانگه شه ده كه ن بو
 بوونى پيگه يه كى به رز و ريزدارانه بو ئافره ت له ناو ئاييندا. ئه لبه ته
 له به رانه ر ئه مه دا گوتارى مۆديرنيزم به شيك له م گوتاره ئايينيه، دژ به
 به ها مروئيه كان ده زانيت و پيى وايه له پيگه ي ئافره ت ده دات. خودى

ئافره تانی پیشه‌نگ و خاوه‌ن قه‌له‌میش به ریژه‌ی جیاوان سه‌ربه ئەم دوو گوتاره‌ن.

۱-۳- ئافره‌ت له دیدی شاعیرانی کلاسیکی کوردیه‌وه:

شیعری کوردی به‌تایبه‌تی شیعری کلاسیک یه‌کیکه له سه‌رچاوه مه‌عریفیه‌کانی خویندنه‌وه‌ی هزری کورد. شیعری کلاسیک که پیشکی هه‌ره زۆری له‌لایه‌ن پیاوه‌وه نووسراوه‌ته‌وه، ئاوینه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی هزری پیاوی کورده له‌هه‌مه‌به‌ر زۆر ره‌هه‌ندی بوون و دیارده‌کانه‌وه، که یه‌کیکه له‌وانه‌ش ئافره‌ته وه‌کو ره‌گه‌زی می. جووری بیرکردنه‌وه‌ی پیاوی کورد له‌باره‌ی ئافره‌ته‌وه هه‌لقوولاوی هزری باو و زالی کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واریه، وه‌کو به‌شیک له جیهانبینی ئیسلامی به هه‌موو په‌وت و ریبازه جیاوازه‌کانیه‌وه؛ و‌یرای تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی نه‌ریتی کورده‌واری خو‌ی. بو‌یه له ره‌نگدانه‌وه‌ی ئەم جووره بیرکردنه‌وه له شیعردا به‌ر هه‌ردوو لایه‌نی بیرکردنه‌وه‌ی ئەرینی و نه‌رینی له‌باره‌ی ئافره‌ته‌وه ده‌که‌وین. ته‌نانه‌ت هه‌ندی جار هه‌ردوو لایه‌نه‌که لای یه‌ک شاعیر هه‌ن. دکتۆر فه‌هاد پیربال له‌باره‌ی ئافره‌ت له‌ناو ئەم ئەزمونه شیعرییه‌دا ده‌لێت: "لای شاعیرانی کوردی سه‌ده‌کانی رابردوو، ئافره‌ت ته‌نها وه‌ک سه‌رچاوه‌ی خو‌شه‌ویستی و ئەوین و سۆز ته‌ماشاکراوه. ئەم پرووانینه که له مه‌لای جزیرییه‌وه تا ده‌گاته لای بیساران و نالی و سالم و وه‌فایی، بریتیه له دیدیکی رۆمانسیانه‌ی ئەوتۆ که ژیان و دنیا ته‌نیا له‌نیو چاوی خو‌شه‌ویسته‌که‌یدا ده‌بینیت و (ئەوینی دنیایی) ئەلنه‌رناتیفیکه بو هه‌موو مه‌رگه‌ساتیکی له دنیا هه‌یه... شاعیر له‌و بوته‌یه زیاتر له‌و ئەوینه دنیاییه زیاتر هه‌چی دیکه نابینیت. ناوه‌پوکی ئەم دیده شاعیرانه‌یه‌ش له فۆرمیکی کلاسیکدا خو‌ی ده‌رده‌بریت که پێی ده‌لێن

(غه زهل). له ناو ئەم غەزەلە شەدا وەسەفکردنى یار و هەلگوتن بەسەر
 حەبیبە و سەلمادا پانتایبەکی هیند فراوانی لەناو هۆش و بیری شاعیری
 کلاسیکدا داگیرکردووە کە بواری نەهیشتوووەتە بۆ بێرکردنەووە لە هیچ
 لایەنیکى دیکەى ژيانى ئافرهت و مافەکانى وەك مەروۇقیك. "
 (پیربال، ۲۰۲۱: ۵۸) لەم ئەزمونەدا هیچ بابەتى شیعیری دیکە بۆ ئافرهت لە
 ئارادا نییە، بۆ نموونە شیعەر بۆ ئافرهت وەكو دایك، وەكو خوشك، بۆ
 هاوسەرىش تەنها شیوەن نامە و لاواندنەووە هەیه نموونەى ئەم جۆرە
 بەرھەمە، چامە بەناوبانگەكەى مەولەوى بۆ عەنبەرخاتوونى هاوسەرى
 و گلکۆى تازەى لەیلى ئەحمەد بەگى كۆماسین. لەو ماوە ئەزمونییە تا
 سەرھەلدانى شیعەرى تايبەت بە لایەنەکانى دیکەى ژيانى ئافرهت وەكو
 مافى ئازادىی لە کایەکانى ژياندا، تەنها حاجى قادر دەست بۆ بابەتى
 دیکە دەبات. حاجى قادری كۆیى (۱۸۱۵-۱۸۹۸ز) "سەرەپای
 غەزەلەکانى خۆى لەھەمبەر جوانى و خۆشەویستى بۆ ئافرهت،
 بناغەىەك دادەنیت بۆ واقیى پوانینە ئافرهت بۆ ئەوہى خەلكى كورد
 لەمەودوا تەنیا خۆشەویستى و جوانى لە ئافرهتى كورددا نەبینن، بەلكو
 ھەولبەدن وەك مەروۇقیك تەماشای بکەن و وەك مەروۇقیك مافى
 پەرورده بوون و خویندن و پیشكەوتنى بۆ برەخسى" (پیربال، ۲۰۲۱: ۵۰)
 حاجى قادر لە دیریکدا دەلیت:

"باسى زولفى دريژ و چاوى بەخەو

نەبرایەووە بووہ تپى خوسرەو" (کۆیى، ۲۷۰۷: ۱۹۷)

حاجى نایەوئ چیتەر باس لە جوانییە پووکەشەكەى ئافرهتەن بکری ئەمە
 شتیكە زۆر وتراوہ بەلكو کاتى ئەوہیە ئافرهت فیرە خویندەوارى بێت
 و بەدواى عیلاما بگەرئ. لە دیریکى تردا دەلیت:

"بۆچى فەرموويەتى نەببى ئەمىن "اطلبوا علمكم ولوبالعين"
ئىز و مى لەم حەدىسە فەرى نىبە گەر مەلا نەهيبى فەرموو دىنى نىبە"
(كۆبى، ۲۷۰۷: ۱۶۵)

لەو ماوەيەى گۆرپانكارى فەرھەنگى و سىياسەت و پۆشنىبىرى
نووسەران و پووناكبيرانى كورد ھەستيان بە بوونى ئەو كەلئىنە
كردووە سەبارەت بە بەرھەو پىشچوونى ژن. پەنايان بردووەتە بەر
پۆژنامەى (كوردستان)، "يەكەمىن پۆژنامەى كوردى كۆتايى سەدەى
پابردوو چەند جارېك لەو شوئىنەيدا بە ناوى ئايىنەو ە كوردى بۆ
خوئىندن ھانداو ە ئافرەت و پياوى تىكەل كوردوو ە" (ئەحمەد، ۱۹۸۱: ۷۸)
و پراى غەزەلىيات، ئافرەت و ەكو كارەكتەر لەنىو داستانە شىعەرىيەكان كە
دىاتەرىن نمونەيان (مەم و زىن)ى ئەحمەدى خانىيە، لە دووتويى
پووداو ەكان و گفتوگۆكانەو ە ھەندى پوانىنى جياوا زمان بۆ پوون
دەكەنەو ە. چونكە داستانەكە وئىنەى گۆشەيەكى بارى كۆمەلايەتتى
كوردەوارى دەكئىشئىت. بەگشتى سەردەمى شىعەرى كلاسكى كوردى
سەردەمىكى گرینگە بۆ بەرھەستەبوونى ئافرەت لە دىدى شاعىرانەو ە.
شىعەرى كلاسكى كوردى لە عىشق و ئەوین و جوانى ئافرەت
دانەبراو ە، پەيوەندى نىوان جوانى ئافرەت و خەيالى شاعىرانى كورد
پەيوەندىيەكى تۆكمە و گرئدراو ە. وئىنەى ئافرەت پشكى گەورەى
شىعەرى كلاسكى بەركەوتوو ە. دىوانە شىعەرى شاعىران بئبەش نىن لە
پىداھەلگوتن بە پۆح و جەستە و ئەوین و جوانى ژن. شاعىران
ژمارەيەك چەمك و ەكو نازناو دەكەن بە ئايكۆن بۆ جوانى ئافرەت
و ەكوو: يار، مەعشوووق، ھاودەم، ھاوپاز، دۆست، جانا، دلەبر،
خۆشەويست، شوخ و... ھتد. شاعىران لە دەروونى خويان و دىدى

خویانه وه ئاست و پیگهی ژنیان کیشاوه له شيعره كانیاندا هم خولیا و
 حزی عاشقانه یان بو ژن بوته ههویتنی داهینانی جوانتر له
 شيعره كانیاندا. گه و ره شاعیرانی وهكو باباتاھیری هه مه دانی و مه لای
 جزیری و نالی و سالم و كوردی و مه حوی و وه فای و خانای قوبادی
 و مه وله وی... هتد، ژنیان له سه دان وینه ی شيعری ناسكدا نواندوو، كه
 هه ریه كه یان تابلویه کی بیوینه یه، ئافره ت بوته هویه ك بو گه یاندنی
 هه ست و سۆزیان یان بو دهوله مه ندردنی ئەندیشه ی شاعیرانه یان،
 زیده تر گرنگیان به پوخسار و پواله تی دهره وه ی ئافره ت داوه،
 هینده ی وه سفی له شولار و چاو و ئەبرۆ و زولف و ئەگرجه یان
 كردوو هینده باسی گرنگی پیگهی ئافره ت له په هه ندی دیکه وه نه داوه.
 به شیکی ئەم بایه خپیدانه ش به جوانییه كانی ژن زیاتر بو
 دهوله مه ندردن و رازاندنه وه ی بابه ته كانی په وانبیژی بووه. ئەلبه ته لای
 شاعیرانی سۆفیزم به تاییه تی ئەو ریبازانه ی ئاویزانی فه لسه فه ن، دیدی
 قوول هه یه بو ناسینی ئافره ت.

۱-۴- ئافره ت له دیدی شاعیرانی هاوسه رده می سافی هیرانییه وه:

هه روه كو شاعیرانی كلاسیك و شاعیرانی گه لانی دیکه له باسی
 ئافره ت و جوانی و پیگهی ئافره ت ده ستیکی بالایان هه بووه، می بووه ته
 ئیلهام به خشی هه ستی شاعیرانه و جوانیناسانه یان، هه رچه نده
 سه رچاوه ی ئەده ب لای ئیمه سه رچاوه یه کی ئاینیه، عیشق و عیرفان له
 ئەده بی كلاسیك ده چۆرئ، وه لی شيعری شاعیران به دهر نه بووه له باس
 و خولیای جوانی ئافره ت، هه ر قوناغیکی شيعر دونیا یه کی تاییه ته له
 شتی تازە و داهینانی نوئ به پپی گۆر انكاری ئەو سه رده مه. سه رده می
 سافی هیرانی ش سه رده میکی پر گۆر انكاری و سیاسی و فه ره هنگی
 بووه به تاییه ت دوا ی شوڤشی پیشه سازی و شوڤشی فه ره نسا ئەم
 ۳۰۰ توژینه وه كانی كۆنفرانسی نیوده وه له تی صافی هیرانی

شه پۆلى گۆرانكارىيه هه موو ولاتان به گشتى و ناوچهى كوردستانىشى گرتوه. ئافرهت بووه پرسىك لای شاعيران و نوسهران، به پىي سه رچاوه ئە دەببیه كان شاعيران و نووسهران له پال پياھه لدانیان بۆ جوانییه كانى ژنان، هاندەرێك بوون بۆ به شدارى پىكردى ژنان له مهيدانه كانى خهبات و تىكۆشان هاوشانى پياوان. شاعيرانى كورد زۆر كارامه بىيانه توانیویان نه خشى دواكه وتووی كۆمه لگه بكيشن و چاره سهرى بۆ بدۆزنه وه، پيشكه وتنى كۆمه لگه يان به ستۆته وه به خوینده وارى ژنانه وه. له هه مبه ر ئەم بابته چه ند نموونه يه ك له شيعر و شاعيرانى هاو عه سرى سافى هيرانى ده خه ينه به رباس.

كۆمه لگه ي كورده وارى له سه رده مى سافيدا له زۆر پوو ده وه سه رده مى گواستنه وه بووه. به هۆى هاتنى شه پۆلى بنه ماى بىر كرده وهى جياواز، به تايبه تى سه ره لدانى بىرى نه ته وايه تى له ناو كورد و هوشيار بوونه وهى ميژووى و ئاگادارى له ره وتى پيشكه وتنى گه لان، له ناو چىن و تويزه جياوازه كانى كوردستان به تايبه تى منه وه رىن كه زۆر به يان پىگه يشتووى قوتابخانه ي ئىستانبوولن، وىراى بانگه شه بۆ مافه نه ته وه بىيه كان و خویندن و پيشكه وتن، بانگه شه ي مافه كانى ئافره تانىش به شىك بوو له گوتارى شىعرييان. ئە گه رچى پرىشكى يه كه مى ئەم بانگه شه يه لای حاجى قادر ده ركه وتبوو، به لام له به ره مى نه وهى دواى حاجى به ته واوى به رجه سته بوو. وه كو عه بدور په حىمى هه كارى، پىره ميژد، شىخ نوورى شىخ ساله ح، مو فتى پىنجو پىنى، بىكه س و زۆر شاعىرى دىكه. شاعىرانى سافى و شاعىرانى هاوسه رده مى كه ده كه ونه دواى حاجى، ده بن به سى ده سته وه له هه مبه ر پووانىيان بۆ ئافره ت. ده سته ي يه كه م: دريژه پىده رى هه مان بابته ي غه زه لىاتى مىراتى چه ند سه ده ي پيشوو بوون. ده سته ي دوهم: ده ستىيان له ناوه رپۆكى ٣٥١ تويزينه وه كانى كو نفرانسى نىوده وه ته تى صافى هيرانى

غزه لیات و خهت و خال هیناو پروویان کرده پرسه گرینگه كانی سه رده می خوین، به تایبه تی دۆزی نه ته وایه تی و به دهسته یانی زانست و پیشكه وتن و کرانه وه به رووی جیهانی مؤدی رندا. له م دهسته یه شاعیری ئه وتۆ هه بووه كه ته نانهت دهنگۆی سووتانی ئه زمونه كانی پیشووویان هه یه، وه كو ئه وه ی لای ئه سیری رووی داوه. دهسته ی سییه م: هه م له گه ل غزه لیات بووه و هه میس پرسی ئافرهت له دیدیکی تازه وه به سه ر ده كاته وه. به لام چه ند شاعیری کی سه رده می سافی هیرانی كه تی یاندا هه یه هاو پیتی شی بوونه، به نموونه یه ك له شيعره كانیان جوړی بیركردنه و یان له باره ی ئافره ته وه ده خه یه روو. ئه م ناساندنه پوخته ی دهسته یه ك له شاعیرانی هاو چه رخی سافی وه كو به راوورد كرنیك له گه ل سافیدا زیاتر جوړی بیركردنه وه ی شاعیرمان بو درده خات كه له كام دهسته بووه.

۱-۴-۱- پیره میترد (۱۸۶۷-۱۹۵۰):

به په ند و ئامۆژگاریه كانی ناسراوه، رووناكیری کی خه مخۆری كورد بووه بو بره ودان به خویندن و زانست و به ره و پیشچه وونی كۆمه لگه، داوای خویندن و ئازادی بو كچان دهكات له زۆریك له شيعره كانییدا ئه و هاندانه وه كو خۆر گهش و روون دیاره. پیره میترد به بی روالهت و بی پیچ و په نا هه ندی شیوه ی ژیان و باری كۆمه لایه تی به كوردبیه کی په وان ده ربړیوه هه سستی په زامه ندی و خو شنوودی بو كاری باش و په سستی خو ی بو دواكه و تووی و نه خوینده واری خه لك ده ربړیوه. له خو پیشاندا نه كانی سالی ۱۹۴۸ ی به رده رکی سه را به دیمه نی به شداری كچان و كوران زۆر كاریگه ر ده بی، بو ئه م یاده شيعری نه وروژ ده نووسی له دیریكدا ده لیت:

"تا ئیستا رووینه داوه له ته ئریخی میله تا"

قه‌لخانی گولله سنگی كچان بی له هه‌لمه‌تا" (پیره‌میرد، ۲۰۰۷: ۱۰۹)
یان ده‌لایت: "ئیمه كه ده‌سته‌ی كچین
هه‌موو بو مه‌كته‌ب ئه‌چین" (پیره‌میرد، ۲۰۰۷: ۳۳۱)
"هه‌ر كچانی خوینده‌واره میلیه‌تی پی سه‌ركه‌وئ
ته‌ربیه‌ی منال هیوایه پیش‌ره‌ویمان به‌ركه‌وئ
رۆژ‌ه‌لاتیش رۆژی هه‌لدئ خویندنی كچ هاته‌ناو
جه‌له تاريكه‌شه‌وی كورد خویندنیش تیشکی هه‌تاو" (پیره‌میرد، ۲۰۰۵: ۷۷)
۱-۴-۲- ناری (۱۸۷۴-۱۹۴۳):

هاوته‌مهن و هاو‌رۆژگاری سافی بووه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هیچ شیعریکی
نییه بو هاندان و مافی ئافره‌تان به‌لكو به چاویکی كۆنه‌په‌رستی و كه‌م
و باری قورسی پیاوان سه‌یری ژن ده‌كا.
"خه‌می پشتی به‌نی ئاده‌م به‌باری ژن نه‌بوو چی بوو؟
ئه‌ساسی غوربه‌تی ئاده‌م، به‌باری ژن نه‌بوو چی بوو؟" (ناری، ۱۳۸۳: ۹۷)
"قه‌زا رۆژی شكستیدا به‌مه‌ردان
كه به‌یداغی جیهانگیری به‌"می" دا" (ناری، ۱۳۸۳: ۳۶)

۱-۴-۳- زیوه‌ر (۱۸۷۵-۱۹۴۸):
هاوته‌مهن و هاو‌عه‌سری سافی هیرانییه، به‌ده‌ر له‌غه‌زه‌لیات و شیعری
نیشتمانه‌په‌روه‌ری و خواناسی و دل‌داری خاوه‌نی شیعریکی زۆره
سه‌باره‌ت به‌ خویندن و عیلم و مه‌كته‌ب، پیشكه‌وتن و گۆرانی كۆمه‌لگه
له‌عیلم و خویندندا ده‌بینیته‌وه.
"كوردیكم ده‌وئ هه‌موو برابن
هیچ فه‌رقی نه‌كا نه‌داك و نه‌باب" (زیوه‌ر، ۲۰۰۸: ۱۱۵)
"بو كرداری جوان بو عیلم و ئه‌ده‌ب

منالی خۆتان بنیرنه مه کتهب
منالتان ئەگەر کچ بئی یاخود کوپ
به خویندن ئەبئی به دانایی دوپ" (زیوه، ۲۰۰۸: ۲۴۳)
"قیمهت و قه دری کچان شه رم و حه یا و ئەده به
رپی ئەده ب عیلمه منیش شهفته ی عیرفانم" (زیوه، ۲۰۰۸: ۲۴۰)
۱-۴-۱- بیخود (۱۸۷۹-۱۹۵۵):

هاورپیه کی نزیک ی سافی هیرانی بووه. به ده ر له غه زه لیاته کانی له
چه ند شوینیکدا ئاماژه ی به یه کسانی ژن و پیاو کردوو و له دپړیکدا
ده لیت:

"سه ندت له ده سم خودا هه رچی مولکی منه
دات به و ته ره سه ی که وا نه پیاوه نه ژنه" (بیخود، ۱۳۸۵: ۱۵۹)

پوون و ئاشکرایه که بیخود پیاو و ژنی له یه ک ئاستدا بینووه و وه کو
یه ک ته ماشای کردوون. هه روه ها له شیعری (دلواهران) که دویتیکه له
نیوان باوک و دایک و کوپ و کچه کان سه بارهت به کوپی خه بات و
مهیدانی جه نگی، دایک و کچیش شانبه شانی باوک و برا ئاماده ی جه نگی.
دایکه که ده لیت:

"یاران و ره فیقان و دلیر و یه لی کوردان
شه ر جه ژنی هه موومانه برۆین بو سه فی مهیدان" (بیخود، ۱۳۸۵: ۱۴۷)

۱-۴-۵- موفتی پینجوینی (۱۸۸۱-۱۹۵۲):

شاعیری هاوعه سری سافی هیرانی دهنگ و شوهره تیکی جیاوازی
هه یه له ناو میژووی ئەده بی کوردی. خاوه نی چه ندین هؤنراوه ی
نیشتمانی و رینمایای کومه لایه تییه. به ره چه شکینی ناو شاعیران و

پیاوان ده ژمیوری له و پوژگارهی خویدا، یه کییک بووه له و شاعیرانهی له پال هاندانی کچان بو خوینگه خوئی یه که م که س بووه کچه که ی خوئی خستووته بهر خویندن. شکوی کچ له خویندن و خوینده واریدا ده بیینی.

"سو پاسی خوا ئه که یین و شوکری عیززهت

کچی پینجویینی گه بییه عیززهت

که وابوو خویندن بو پیاو و بو ژن

ئه بیته سوپهر پووبه پووی دوژمن" (پینجویینی، ۲۰۱۸: ۱۱۵)

"کچ و کوپ ههردوو به شداری ژینن

ههردوو نه مامی پووی سه رزه مینن" (پینجویینی، ۲۰۱۸: ۹۸)

۱-۶-۶-خادیم (۱۸۹۵-۱۹۵۳):

ئه م شاعیره هاوړییه کی نزیکه سافی هیرانی بووه، خادیم وه ک شاعیریکی ئه و دهوره جگه له غه زه له به پیزه کانی له چه ند شویندا داوای حقوق و مافه کانی ژن دهکات، له په خشانه که ییدا ده لیت: "لازمه بو به نی ئادم محافه زه و ریعایهت و دیانهت و مه بده ئی ئیسلامی و حقوقی به شهر وئه دهب له مافه وقی خوئی بکا، هه ق وایه ئینسان خوینده وارتری، ریعایهت زیاتر بکا، هه تا ده لیت: ژنیش له گه ل پیاو له حقوقی ژیانی به شهری فه رقی نییه" (خادیم، ۱۹۸۱: ۱۶۱ - ۱۶۲) دواتر له به شیکه زوری په خشانه که باسی کلتوری کونی کورده واری دهکا له سه ر به زور به شوودانی کچان.

ههروه ها شاعیرانی وه کو همدی و فایه ق بیکه س و ئه حمه د موختار جاف و شیخ نوری و ئه سیری که هاوعه سری سافی هیرانی بوون له پال شیعیری خواناسی و نیشتمانی و دلداری لایان له مافه کانی کچان کردو ته وه و هانیان داوون بو خویندن و پیشکه وتن. دیوانه کانی ئه م

شاعیرانهش بیبهش نین له بابتهی هاندانی کچان بۆ هاتنه کۆری خهبات و مهیدانی عیلم و ئهدهب.

۲- بهشی دوهم

۲-۱- ئافرهت له هزری سۆفیگه ریدا:

تا ئاستیک له دهق و میراتی هه موو ئایینه کاندای ههردوو تیروانینی لایهنی ئهرینی و نه رینی له بارهی ئافرهتهوه بهرچاوده که ون. جا ئه وه دهقانه رهسه نین یان له سهردهمانی دواتر خراونه ته سه ر و ساخته ن، ئه وه بابته تیکی دیکه یه. ده کریت بلین له میرات و توراسی ئایینی ئیسلامیشدا ئه مه هه یه. بۆ نموونه بانگه شهی ئه وهی که ئافرهت که مئاوه ز و که مباوه ره. به لام هه ر له میراتی ئیسلامیدا به تایبه تی له بنه ماکانی عیرفانی ئیسلامیدا، بانگه شهی یه کسانی بۆ جه وهه ری مرؤف (ژن و پیاو) به رانه ر پرسه ئیلاهییه کان ده که ن. ئه گه رچی له توراسی عیرافیشدا تیروانین و وتهی ئه وتو خراونه ته نیو تیکسته کانیا ن که تیروانینی نه رتیانه یه بۆ ئافرهت و دیسانه وه ئه مه به ساخته داده نرین. نمونهی شاعیرانی سه ر به سۆفیزم له ئه ده بی فارسیدا که تیروانینی نه رتیانیا ن له باره ی ئافره ته وه هه یه و که وتوونه ته ناو به ره مه ی شیعیریا ن: سه نایی، عه تار و جامی و ده یانی تر هه ن و نمونه ی شاعیری کوردیش ده توانین ئاماژه به مه حوی بکه ی ن.

به گشتی له ریبازی سۆفیگه ری و له روحی سۆفیگه ره کاندای وینه ی ئافرهت جوړیکی تره. له هزری سۆفیگه ریدا ناخ گرنگتره له رووکه ش، مرؤف چ پیاو بی چ ژن ههردوو ره گه زه که بالان له پایه و مه قامدا جیاوازیان نه کراوه. به لای سۆفیگه ره کانه وه په روه رده کردنی ناخ و ده روون گرنگتره بۆ باشترکردن و زیاتر په یره یی ئه رکه ئایینییه کان.

"ئىبن عهره بى" كه به "شيخى ئەكبەر" ناسراوه خاوهنى چه ندين بۆچوونه له جيهانى سۆفيگه رى وعيرفانى ئىسلامى، يه كيكه له وه كه سانهى له بارهى عه قله وه پيىوايه ئافرهت و پياو له يهك ئاست و پيگهى عه قلدان، چونكه عه قل شوينكه وتهى ده روون و ناوه روكه كه واته ههردوو كيان له ناخدا يه كسانن." (براضة، ۲۰۰۸: ۴۵) گرنگيدانى سۆفيايه كان به روح و ناخى مرؤف له عيشقه وه سه رچاوهى گرتووه، پييان وايه روح هه لقه لينه رى عيشقه، سه رچاوهى رازونيازى په نهانى و حه قيقه تى عيشق روجه. بۆيه ره گه زى مى به روحى عاشق ده بينن. "عه بدولرهمان سوله مى (۴۱۲ كوچى مردووه) له كتيبى (طبقات الصوفيه) دا ناوى زورريك له ئافره تانى سۆفى بردووه، ناودارترينيان (رابيعه ي عه دهوى) يه كه بنه مايه كى دانا به ناوى "خۆشه ويستى خودا"، خاوهنى ژماره يهك ده رب رين و شيعره به نه مرى ماونه ته وه. ئەمه سه لمينه رى به شىك له و راستيه كه سۆفيايه كان باوه ريان به يه كسانى ته واوى ئافرهت و پياو هه يه" (سه يدئه مين، ۲۰۲۰: ۴-۵). رابيعه ي عه دهوى به سه ر قافله ي خۆشه ويستى خودا داده نرى له سۆفيگه رى ئىسلامدا سوارچاكي ئەو مه يدانه بووه، ده لىت: "پيغه مبه رم له خه ون ديت و لىمى پرسى رابيعه منت خۆشه ده وئ؟ گوتم ئەى پيغه به رى خودا كى هه يه توى خۆشنه وئ؟ به لام خۆشه ويستى خودا وا دللى پيكاوه كه شوينى قين و خۆشه ويستى كه سى ترى تيدا نابيته وه" (شوان، ۲۰۰۱: ۲۹) له هزر و ديدى سۆفيگه ريدا ئافرهت پاكترين بوونه وه ره كه خودا تيدا ته جه لى ده كات، ئافرهت وهك بوونىكى روحى ده بينن نهك جه سته. له ئەده بياتى بابته تى ئافرهت جيگه ي بايه خه، ئىبن عهره بى و مه ولاناي رۆمى و ئىبن عهره بى له گرنگترينى ئەوانه ن كه ئاماژه و بۆچوونه كانيان جيگه ي بايه خى ليكو له ران و شوينكه وتووانيان بووه.

وهكو ئاماژه مان پيدا له گه له ئه وهی كه ژن له لای سۆفییه كان پیگه یه کی به رزی هه یه، "به لام له میراتیسی شیعیری سۆفییه كاندا بابه تی سه رزه نشتکارانه ی ئافره ت هه یه. ئه م پروانگه نه رینییه بو ئافره ت هۆکاری ده ره کیی هه یه و هه لقوولای هه ناوی سۆفیزم نین. ئه م سه رزه نشتانه له سه ر بنه مای فه ره نگی سه رده م و وته ی عاده ت وه رگیرون. ئه وه ی له گه له دیدگای عیرفانی سازگاره ئه وه یه كه ئافره ت و پیاو بو گه یشتن به پله ی بالای ئیلاهی، یه کسان". (مطلق و شربتی، ۱۳۹۰: ۵۴)

۲-۲ سافی هیرانی

سافی له ریزی شاعیرانی سۆفیزم بووه. هه ولیداوه هه م له ژیان و هه م له شیعره کانیشیدا گوتاریکی بارگاوی به گیان و هزریکی سۆفیانه و عاریفانه جیگیر بکات، ته سه وف و ئه ده بیاتی به یه که وه گریداوه، له سه ر هه مان رییازی جزیری و مه وله وی و مه حوی رۆیشتوووه. "عیشقی ئیلاهی که کرۆکی ته سه وفه لای سافی هیرانی به جوړیک بووه که هه موو گیانی ته نیوه. له ته مه نی (۳۰) سالیدا که کاک عه ولای باوکی کوچی دوایی کردوو هه ر له وکاته وه بوته جینشین و خراوته نیو قوناغیکی نوئ له ژیانیدا بو ته واوکردنی زنجیره ی ته ریه تی قادری. له گه له وه رگرتنی نازناوی (کاک) و دانیشتنی له جیگه ی (سانی) ی باوکی، عاله می (مادی) وه لا ناوه و به ره و عاله می (مه عنه وی) رۆیشتوووه". (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۰)

وه کوو له به شی پێشوودا باسی لیوه کرا که (ئافره ت) له نیو میراتی هزری سۆفیزمدا پیگه ی تایبه تی خو ی هه یه. بو یه لیرده ده مانه ویت بزانی لای سافی وه کو شاعیریکی سۆفیزم، چی له و میراته ی به رکه وتوووه و وینای ئه و بو ئافره ت چۆنه. به پێی سه رچاوه کانی میژوو ۳۵۸ توژینه وه کانی کۆنفرانسی نیوده وله تی صافی هیرانی

هه‌ندیك بیروپای جیاواز له‌بارهی شیعرى عاشقانه‌ی سافی وتراون. بۆره‌که‌یی له (میژووی ویژهی کوردی) دا ده‌لی: "سافی یه‌کیکه له هۆنه‌رانی هه‌ره به‌رزى سه‌رده‌می خۆی، وه‌کو ئه‌لین هه‌ر له تافی جوانییه‌وه خه‌ریکی هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه بووه، له‌وده‌مه‌ی شوپری ئه‌وینی گۆله‌ندامان و په‌ری په‌یکه‌ران ئه‌ویان وه‌کو بولبولیکی سه‌وداسه‌ر خستووته جریوه و ناله‌نال، به‌ناچاری که‌وتووته ناو ده‌ریای دل‌داری وخۆشه‌ویستییه‌وه، هۆنراوه ته‌ر و ناو‌ده‌کانی گرنگترین به‌لگه‌ن" (بۆره‌که‌یی، ۱۳۷۵: ۶۳۷) هه‌روه‌ها خه‌زنه‌دار که ئه‌ویش میژووی ئه‌ده‌بی کوردی نووسیوه‌ته‌وه، له‌بارهی ناوه‌رۆک و بوونی دل‌به‌ریک له شیعره‌کانی سافیدا ده‌لی: "شیعرى سافی له‌رووی ناوه‌رۆکه‌وه دل‌داری و وه‌سف چوونه‌ته ناویه‌کترییه‌وه، هه‌ندی جاریش به‌ته‌نها ده‌که‌ونه پوو. شاعیر دل‌به‌ریکی دیاریکراوی نییه هه‌ردوو سیفه‌تی ژن و پیاو له دل‌دارییه‌که‌یدا به‌رچاوه، سافی هه‌ول‌ده‌دات خۆشه‌ویسته‌که‌ی بخاته ناو گیتی سو‌فیزمه‌وه، به‌لام نه‌چۆته ناو ناخی چوارچیوه‌ی سو‌فیزم و داهینانیکی نییه، وه‌کو شیوازی سیمبۆلیانه‌ی جه‌لاله‌دینی رۆمی ومه‌لای جزیری و مه‌حوی. به‌لکو له وه‌سف و پیناسین و لیکدانه‌وه‌و به‌کاره‌ینانی زاراوه‌ی سو‌فیزم سه‌رکه‌وتوو" (خه‌زنه‌دار، ۲۰۰۵: ۳۴۱)

له‌سه‌ر بنه‌مای دیوانی شاعیر، سافی یه‌کیکه له‌ریزی پیشه‌وه‌ی سو‌فیانی جوانیدۆست، وه‌کو هیلکی ته‌ریب ئابین و خۆشه‌ویستی پیکه‌وه گریداو. ئه‌گه‌رچی له هه‌ندی به‌یت له‌ناو غه‌زه‌له‌کانیدا وا به‌ده‌رده‌که‌وی که به هه‌ردوو لایه‌نی ئابینی و دل‌داری مانا بکریت. هه‌رچۆن بی سافی دنیا‌یه‌کی شیعرى ئاویتته‌ی دروستکردوو له ئابین و

ئەوینداری ئەندازیارانە بالەخانەیی دەقی بونیادناوہ. کەرەستەیی ئەم ئەندازیارییە بە پلە یەك جوانیی ئافرهتە.

۲-۳ عیشقی حەقیقی و عیشقی مەجازی لە شیعەرەکانی سافی هیرانیدا سافی لەگەڵ خزانە نیو دنیای سۆفیگەری و پەیوہستبوون بە تەریقەتی قادری بوۋتە شاگردیکی بیپەرۆای ئەو تەریقەتە، شاعیری خاوەن تەریقەتدار دەبی خۆی ئامادە بکات بۆ دوورکەوتنەوہ لە ھەوا و ھەوہسی دنیایی، خۆ بەکەمزانی و خۆ دوورخستنەوہ لە کاری دنیایی پیناسە و رێچکەیی ئەو تەریقەتە. دەبی خۆی رزگار بکات لە سنوورەکانی ئەم جیھانەیی بەسەریدا زالبووہ و دل و دەروونی پاکبکاتەوہ لە پیسی خەوشی دنیایی، ھەتا بە خۆشەویستە حەقیقیەکی بگات. عیشق چەمک و بابەتیکی باوہ لای شاعیرانی سۆفیگەر و لای سافی هیرانیش، ئەو عیشقەیی لە شیعەرەکانی سافیدا ھەبە دەیوی بگاتە پلەیی شادبوون بگات بە جەمالی پاکی (پینگەمبەر) و رەزامەندی خودا بەدەست بەینیت، ئەو عیشقەیی لە شیعەرەکانی سافیدا دیارە بۆ چیژیکی کاتی نییە لە ریی ئەو عیشقەوہ دەیوی بگاتە پلەیک خودا بییتە سەنتەری، سافیش ھەرۆکو شاعیرانی تری عیرفانی لە سەنتەری خۆی تێپەرپوہ، خۆی لا مەبەست نەبووہ ویستویەتی خەیاڵ و روح و چیژی ھونەری خۆی بۆ بابەتە عیرفانییەکی تەرخان بکات. لەناو شیعەرەکانی سافیدا کۆمەلیک زاراوہ ھەن ئاماژەن بۆ عیشقی حەقیقی کە مەبەست لە (خودا و پینگەمبەر و شیخ عەبدولقادری گەیلانی)ن، وەکو (جیلوہ، تجلا، خفاو، جلاو، رند، خرقة، عہد، الست، شاہ، عیشق، قطب، ابدال، باز، یار، یاوہر، معرفەاللہ، وجود. اثبات و نفی، مدھوش، جذبە، بەصیرەت، ئاوینە، اختیار،.....ھتد). بەدەر لەم زاراوانە، کۆمەلی دەستەواژەیی بۆ بەردەنگی عاشقانە بەکارھیناوە وەکو (عیشق، یار، ھەمز، دۆست، جان، ۳۶۰ توێژینەوہ کانی کۆنفرانسی نیودەولەتی صافی هیرانی

جانا، دلّبه، له یلا، شوخ، نازدار، گول...هتد) به پیی لیكدانه وهی شيعره كان و ئاماژه عيرفانيه كان بۆمان دهردهكه وئ كه مه به ست له كام عيشقه يه. وهلی ئه گهر غه زه له كه خالی بوو له ئاماژه عيرفانيه كان ئه وا ده توانين شيعره كه ببهينه وه سهر عيشقی مه جازی. ئه م عيشقه په يوه ندييه کی ئه وينداری و سۆزداری دنيايه، عيشقه به رانه بر په گه زی ميینه ئه م لایه نه ش له شيعری سافیدا به زه قی دیاره، خه زنه دار ده لیت:

"شيعری سافی له پرووی ناوه رۆكه وه دلّداری و وه سف چوونه ته ناو يه كتر بيه وه، هه ندي جاريش به ته نيا ده كه ونه پروو، شاعیر دلّبه و یاریکی دیاریکراوی نییه هه ردوو سيفه تی ژن و پیاو له دلّداریه كه یدا به رچاوه، سافی هه ولده دات خۆشه ويسته كه ی بخاته ناو گیتی سۆفیزمه وه" (خه زنه دار، ۲۰۰۵: ۳۴۱) سافی هه موو هه ولکی ئه وه بووه به شاعیری سۆفیگهر بژمیردرئ بۆیه ئه و تیکه لیه له عيشقی حه قیقی و عيشقی مه جازی له شيعره كانیدا ده بينرئ. سه رچاوه كانی ئه م دوو جوړه عيشقه له چه ند ئاماژه و پره نسييکه وه رچه ده گری لیره وه به ره و ئه و رچه يه ده چين كه عيشقی حه قیقی و مه جازی دروستکردوو، هه روه ها ئه وه ی كه له به رچاوه بۆ دهرخستنی پرسى ئافره ت ته نها و ته نها به كارهيّنان و ناوبردنی جوانی ئه ندامه كانی جه سته ی ئافره ته جاریك بۆ عيشقی حه قیقی و جاریك بۆ عيشقی مه جازی.

۲-۴- جوانی ئافره ت وهك سيمبولی عيرفانی و وهك خودی ئافره ت

یه کیک له تايبه تمه ندييه سه ره كيبه كانی شيعری سافی ئاماژه و هيماگه ريبه. شاعیر په نای بردوووه بۆ ئه و زاراوه و وشه تايبه تانه ی كه مانا و ده لاله تی قولیان هه يه. به بی زانیاری و تیگه يشتن لیكدانه وه بیان ئه سته مه. سافیش وهك هه ر شاعیریکی عارف و سۆفی نهینی پاریزه وشه كانی وهكو دلّی هه لگری راز و نیازی قولّه ئه گهر ئاماژه يه کی ۳۶۱ توپژینه وه كانی كۆنفرانسی نیوده وه له تی صافی هیرانی

پروون و ئاشكرا هه بی دیاره له حاله تی مهستیدا بووه و نهیتوانیوه بهسه رازهکانیدا زال بی. ئەندامه كانی جهستهی ئافرهت له ناو شیعری کلاسیک و شاعیرانی عیرفانییدا رهمزی ئیستاتیکا و جوانی بهخشی شیعره کانیانه، سافی له شیعره کانییدا جهسه ریکی دوو فاقهیی له بهر دیده مان دهکاتهوه یان جهسه ری عیرفانییه یان جوانی خودی ئافرهته. ناوهینانی ئەندامه كانی جهستهی ئافرهت تهنها بو وهسف و پیاوه لدان نییه به لکو له و زاراوانه وینه و داهینانی شیعری دروست دهکات یان حیکمه تیکی لیوه وهرده گری یان تهنها لاسایییه کی کلاسیکیانیه بو دهوله مه ندردنی لایه نی رهوانیژی جیا له مانه ش یان بو عیشقی ئافره تیکه شاعیر نایه وی ناوی بیات. نرخ و به های جوانییه کانی ره گزی می هینده گه وره یه لای شاعیر بو وهسفی ئیلاهی و پیغه مبه ر (د.خ) و شیخی گه یلانی به کارهیناوه.

ئه و ئەندامانه ی جهسته ی ژن که شاعیر چه ندین جار ناوی بردوون (قه د و بالا، چاو، خال، لیو و زار، ئەبرۆ و موژگان، زولف و ئەگریجه، سینه، په نجه و دهستی هه نایی)

۲-۴-۱- قه د و بالا و قامهت:

سافی له کۆی دیوانه شیعرییه که ی (۹) جار وشه ی (قه د و بالا یان قامهت) ی به کارهیناوه هه م بو دنیا سو فیگه رییه که ی و هه م بو عیشقه مه جازییه که ی. له ئەده بیاتی عیرفانییدا (قه د و بالا) ره مزه بو پیتی (ئه لف) یان ژماره (یه ک) که ئاماژه یه بو (الله) یان بو تاک و ته نها که مه به ست له خودای تاک و ته نه ایه. ده رباره ی دیره شیعریکی مه لای جزیری، کامه ران مشه ختی ده لیت: "ئه لیف جگه له وه ی که ده لاله ت ده کاته سه ر به ژنی به رز و ریکی کچان، هه ندی ده لاله تی پیروزی هه یه بو به رزپاگرتنی پیتی ئه لیف وه ک ئه وه ی پیتی یه که می ئه لفبایه، ۳۶۲ توژیینه وه کانی کۆنفرانسی نیوده وه له تی صافی هیرانی

ههروهها هیمایه که بو زاتی خوی گه وره" (ئیراهیم مشهختی، ۲۰۱۱: ۱۷۶) وهک جوانییهکی بهرچاو شوبهینراوه به دارچنار و سهرو و درهختی بالا بهرزیان وهک نهونه مامی تازه پیگه یشتوو. "قهدی سهروو مه بهست له قهدی ریک و بهرزه، قهدی ئهلف مه بهست له ریکی وهکو ریک وهستانی پیتی ئهلف" (نووری عارف، ۲۰۰۹: ۷۰۸) بویه ژماره یهک و پیتی ئهلیف و قهد و قامهتی دار و یار له شیعردا دهکرین هه موو ئاماژهی عیرفانی بن و مه بهست لئی خودایه یان هه ر سیمبولیکی عیرفانی دیکه.

۲-۴-۱-۱- قهد و بالا وهکو سیمبولی عیرفانی:

به قامهت خه راما ن به روو ماهی تابان

فیدای تو م گه دای تو م عزیزم (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۱۵)

ئه گهر به ته نها ئه م دیره بخوینینه وه وینه یه کی ره گزی می دیته پیش چاومان، به لام ته واوی شیعره که ئاماژهی عیرفانییه. ئه م پامان و پیا هه لدا نه به قامهت و بالای یاره که ی که قامهتی به له نجه ولاره و پرووی وهک ماهی تابانه شاعیر ئاماده یه که خو ی فیدا بکات، ئه و یاره ش شیخی گه یلانییه.

قهدی شهنگ و شوخ ئه گهر بی سهروی بوستانی توه

باغی سیو و خو خ ئه گهر بی نه و گولستانی توه (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۷۲)

له م به یته دا قه دی شوخ و شهنگی یاری وهکو باخیکی پر سه مه ر و نه و گولسانیک شوبهاندوو به لام له دیری دواتری ئه م غه زه له دهرده که وی هه موو ئاماژهکان بو پیغه مبه ر محمه ده (دخ) که ده لی: وا که مه ولا وه سفی توی کردوو به (لولا) روحه که م عالهم و ئاده م چ یاری ته ناخوانی توه

تهواوی غه زه له که پیاوه لدان و وه سف و ستایشی پیغه مبهری خودایه
(لولا) ئیشاره ته بۆ چه دیسی (لولاک لولاک لما خلقت الافلاک).

٢-٤-١-٢ قهه و بالا وهک خودی ئافرهت:

له حالی نهوجه وانیدا جوانی تۆم موسه لله م بوو
له مه و لا چۆن به لایین پووبکه م شهیدایی بالاتم (هیرانی، ٢٠١٥: ١٩٢)

قهه و بالا جوانییه کی بهرچاو و بینراوه شاعیر له م بهیته دا خولیا و
حهزی بۆ بینینی بالای یاره که ی ئاشکرا دهکات که له قوناغی
نهوجه وانیییه وه ئه و حهزه ی هه بووه، له دیوانه که شدا ئاماژه به وه کراوه
که سافی له سه ره تای لاویتییدا هونراوه ی دلداری نووسیوه ئه م
غهزه له ش دریژه پیدهری ئه و عیشق و خولیا یه بۆ بالای یاری که
په گهزی بهرانبه ره، دیره کانی دواتر تهواوی ئه وه دهسه لمینی. که
دهلیت: ژیا نی من له عیشقی تۆ مهزانه غیره تی خۆمه
سه به ب وابوو به مندالی له دهردی عیشقی راهاتم
هه ره له مندالییه وه شهیدای جوانی یاره که ی بووه، بۆیه بوته خه یال و
ئه ندیشه ی نووسینه کانی. له بهیتیکی تر دا دهلیت:
دوور له بالای تۆ بیناییم کویره هه لئایین به پووی که س
پوژ و شه و بیداره چاوم وا مهزانه نووستوو ه (هیرانی، ٢٠١٥: ٢٥٤)

بالای یار بوته پووناکی و نوری بهریدییه که بالای یاری لی دیارنه بی
بینایی کویره و چاوه کانی که سی دی نابینی، شاعیر دهیه و ئه هه موو
دهم بالای یاری له بهرچاو بیت ولیی پروانی، ئه م دوورییه وایلیکردوو ه
شه و و پوژ چاوی نه چیتته خه و. تهواوی ئه م غهزه له بۆ عیشقی یاریکی

سه رزمینی و یاریکی ره گه زی میینه نووسراوه، هیچ ئاماژهیه ک نییه بمانیاته وه سهر ریچکه ی عیرفانی.

۲-۴-۲- خال یان نوخته یان نوقطه:

خال له دنیا ی سو فیگه ری و عیرفانیدا ئاماژه و په مزیک ی دیار و ناسراوه له ناو شیعی ری کلاسیکدا "بو که عبه ی پیرو ز به کاره اتوو ه که مال و کونجیک ی ئه زه لی و موقه ده سه بو وه فاداران و ئیمانداران، له په مزناسی سو فیگه رییدا به ته جه لای (یک) ده ناسریته وه". (مه لا، ۲۰۱۳: ۴۱) هه روه ها "بو دانه ی بیبه ری تون به کاره اتوو ه که ده بیته هو ی سووتانی دل ی عاشق، یان شو به یئراوه به ره شی دانه ی بیبه ر" (هیرانی، ۲۰۱۵: ۱۸۴) له پال ئه وه شدا یه کیکه له جوانییه سه رنجرا کیشه کانی ئا فره ت. له ته واوی شیعه ر ه کانی سافی له کو ی (۱۷) جار ناوه یئانی (خال و نوخته و نوقطه) بو یاری عیرفانی و بو یاری مه جازی به کاره اتوو ه.

۲-۴-۱- خال وه کو سیمبولی عیرفانی:

ئه م نوقطه یه خاله که له سه ر عه ینی جه ماله

ئازاری دل ی زاری منی کرده هه زاره (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۳۱)

شاعیر هه رچه نده گه مه یه کی شیعی ری وه های دروستکردوو ه له نیوان واقع و خه یالدا دیت و ده چی، گریدانیک ی توکمه یی له نیوان یاری عیرفانی و زه مینیدا دروستکردوو ه، وه لی له ته واوی ئه م غه زه له دا که خو ی وه ک په ندیک پیشانداوه و داوا ده کات تانه ی لینه دن ده ستی له دنیا هه لگرتوو ه و خه ریکی ئایینه په روه ریبه جوانییه کانی یاره که ی ده نووسیته وه. یه کیک له جوانییا نه باسی ئه و خاله یه له سه ر پرووی جوانی یاره ئازاری دل ی شاعیر زیاتر ده کات.

۲-۴-۲-۲-خال وهكو خودی ئافرهت:

ورده خالی، ئیستیکهش نازی لهسهه په روین دهكا
چاوی نازی دائیما بازی به ئاهووی چین دهكا (هیرانی، ۲۰۱۵: ۱۶۳)
ورده خالی سهه رووی یار له كومه له ئهستیره دهچن، ئه مه ههستكرده
به جوانییه کی بینراو و سهرنجراکیش شاعیر له پامان و ته ماشای ئه و
ئهندهمه ی جهسته ی ئافرهت رووی کردوته لیکچواندیکی رهوانیژییانه،
به لام روون نییه ئه م ئافرهته له ژیانی شاعیردا بوونی هه بووه یان
خه یالییه.

پوو خالی رهونه قی لاله و وهنه وشه ی ساندووه
لاله داغ و وا وهنه وشهش بویی هه ماته م دهكا (هیرانی، ۲۰۱۵: ۱۷۱)
له م بهیته دا شاعیر به جوریک وهسفی خاله کانی سهه رووی یار
دهكات كه رهونه ق و جوانی له لاله و وهنه وشه سه ندووه، لاله دلداغ
بووه و وهنه وشهش شین و ماته م دهگیرئ له داغ ئه وهی خاله کانی
سهه رووی یار جوانتر و به رهونه قترن، له ته واوی ئه م غه زه له هه موو
ئاماژه کان روو له رهگهزی می دهکن.

۲-۴-۳-چاوه دیده:

چاوه توخمیکی ئیستاتیکایه له ناو ئه ده بیات به گشتی و دنیای
سو فیگه ریدا. چاوه رووگه ی جوانییه، هه رشتی له دلدا جیگیر بی
سهه چاوه که ی چاوه، له نیوان چاوه و دل په یوه ندیبیه کی توکمه هه یه،
هه رشتی چاوه قبولی بکات له ناو دلدا جیگیر ده بی، جگه له وه چاوه وهک
ئاوینه پیشاندهری وینه ی مروقه، چاوه هه لگری چه ندین ده لاله تی تره
له ناو ئه ده بیات ده شو بهیترئ به ده ریا و رووبار و ئاسمان و خوور و
مانگ و زور شتی تر. ته ماشا کردن پوده چیته دل. دل کوانووی
نهینییه کانه هه ره له ویش چاوه رووناکی وه ره گریت (مهلا، ۲۰۱۳: ۳۲). یان
۳۶۶ توژیینه وه کانی کونفرانسی نیوده وه له تی صافی هیرانی

دهشوبهینری به كاسه و پيالهی شهرا ب وهك له م دپرهی مه حویدا "پيالهی دیده له بپیزه، دلا توش بجوشه، سازی ناله هم ببی كوك" (مه حوی، ۱۳۸۷: ۲۳۳) له نئو سهراپای شيعره كانی سافی (۲۱) جار باسی چاویان دیدهی یار كراوه جگه له باسکردنی چاوی خود.

۲-۴-۱- چاوی وهك سیمبولی عیرفانی:

"چاوه كه م چاوم له بو چاوی تو خوین باری دهكا

وامنیش هه ره له حظه بو تو شین و واوهیلا دهكه م (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۰۱) شاعیر بو بینینی چاوی مه عشوقه كه ی گریان و فوغان و شین و واوهیلا دهكات، ئه و مه عشوقه ی شاعیر بو بینینی چاوه كانی به په رۆشه (شههی به غدا)یه. له خویندنه وهی ته واوی غه زله كه ئه و ئاماژه یه مان بو ده رده كه وئ، شاعیر عومریکی كه می ماوه له خواناسی و ئایینه په ره ریدا ته رخانه دهكات، بو نوری عیشقی خودایی پیویستی به دیدهنی چاوی یار هه یه، له چاوی مه عشوقدا عیشقی خودایی ده بینیته وه.

دهمی بی ره لاما ن بنۆره غولاما ن

به چاوی باز به غه مزه و ناز عه زیزم (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۱۶)

شاعیر داوا دهكات یار بیته لای كه مه به ست له (شاهی گه یلانه) له كوتا دپری غه زله كه به ده رده كه وئ و به چاوی باز و به غه مزه وه ته ماشای حالی غولاما ن بكا، بی هو نییه شاعیر چاوی بازی به كار هیتا وه، چاوی باز چه ندین په هه ندی جیاوازی هه یه له نئو ئه ده بیاتا دا. باز بالنده یه کی گۆشتخۆر و هه موو كات به دوا ی نیچیردا ویله، خاوه نی چاویکی تیژبین و له دوورییه کی زۆره وه نیچیری خوی ده بینیت جگه له گه وره یی و جوانییه كه ی.

طه عنی مه ده له وههستییه بهو مهستییه زاهید
بو رهندی یی من کافییه ئه و چاوه خوماره (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۳۰)

شاعیر داوا دهکات که تانهی لینه دەن کاتی له گوشه‌ی ته‌نهاییدا
خهریکی ئایینپه‌روه‌رییه ونزای بینینی چاوی خوماری یار دهکات. چاوی
خومار ئاماژه‌یه بو چاوی (شه‌هی گه‌یلانی) بینینی ئه و چاوه مولک و
سه‌روه‌ته بو‌ی و پیتی کافییه.

۲-۳-۴-۲ چاو وهک خودی ئافرهت:

به‌خه‌نجه‌ر چاره‌یی دل ناکرئ وا

گرفتاره به سیحری چاوی جادووت (هیرانی، ۲۰۱۵: ۱۸۳)

له به‌یت‌ه‌دا ئه و په‌یوه‌ندییه دیته ئاراهه له نیوان دل و چاودا هه‌یه. چاو
دلی گرفتار کردووه، چاوی یار ئاوینه‌یه‌کی جادوویییه و جادووی له
دلی شاعیر کردووه و دلی شاعیری گیرۆده کردووه. سه‌راپای ئه‌م
غه‌زله تایبه‌ته به ره‌گه‌زی می هیچ ئاماژه‌یه‌ک نامانباته‌وه سه‌ر
عیرفانی.

ورده‌خالی ئیسته‌که‌یش نازی له‌سه‌ر په‌روین ده‌کا

چاوی بازی دائیما بازی به ئاهووی چین ده‌کا (هیرانی، ۲۰۱۵: ۱۶۳)

چاوی باز به چه‌ندین تایبه‌تمه‌ندی جوان و جیاوازه‌وه، هیشتا ئه‌م چاوه
گالته به چاوی ئاسکی چین ده‌کات. چاوی باز به تیژیینی و به‌هیزی
ونیچیرگر ناسراوه به‌لام له جوانیدا له چاوی ئاسکی چین جوانتره ئه‌م
لیکچواندنه شاعیر بو چاوی یاره‌که‌ی به‌کاریه‌یناوه که ئافره‌ته.

له و په‌رچه‌می شیواوی داوی دلی داناوه

به‌و غه‌مزهی دوو چاوی کون کون جگه‌ریکم بوو (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۲۳)

نیگا و ته ماشاگردنی یار وهكو تیر جگه ری شاعیری کون کون کردووه،
غه مزه ی چاوا له به هیزی ومه ترسیدا وهكو چه کیکی کوشنده
دهرده که وئ.

۲-۴-۴-۱- لئو، لهب، زار، دهم، دههان:

کوی ئەم زاراوانه له شیعری سافیدا (۱۴) جار هاتوون. لئو و دهم و
زار هه لگری چه ندین ده لالهت و ئاماژه ی جودا جودایه، گه نجینه یه کی پر
له گه وه ره، مه حوی له دیریدا ده لئیت: "له بی پوچی ره وان و نیوچه وانی
پوژی لی ده تکئ / زوبانی تا شه که رپیزه، ده هانی گه وه ره ئەفشانه) یار
کاتی قسه ده کات زمانی شه کری لی ده تکئ وده می گه وه ره بلاو
ده کاته وه. (مه حوی، ۱۳۸۷: ۴۷۴) دهم شانیه هه نگوینه و شیفای دهرده،
یان به پیاله ی عه قیق ده شو به یترئ، دهم و لئو هه م وهک شکوفه ی گول
هه م وهک دوپ و یاقوته یان وهک خونچه ته ر و ناسک و بوئداره. جیا
له م وه سفانه دهم و لئو جیی شار دهنه وه ی راز و نیاز و په نهانییه،
گه وه ره ی قسه و عیشق و موحیبه ته سه رچاوه ی هه موو قسه یه ک له
ده مه وه دئته دهره وه. زار گه یاندن و په خشکردنی ئەوینی دل و پوچه.

۲-۴-۴-۱- لئو و زار وهک سیمبولی عیرفانی:

بو قودره تی حه ق شاهیده سه ر مه شقی جه مالی

بو نووری خودا (ثابت) ه ئیعجازی ده هانی (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۹۴)

ئیعجازی ده هان مه به ست له دهمی یاره که یه تی، ئەو قسه و گوفتارانیه
له دهمی دئته دهره وه موعجزه ن له قسه ی هیچ کهس ناچیت و که سیش
وهک یاری من ناتوانی بدوئ. چونکه قسه کانی قابیلی گوران نییه و
ثابته که مه به ست له کلماتی قورئان و قسه ی حه دیسی پیغه مبه ره (د.خ).
له ناو ئەم غه زله چه ندین ئاماژه ی تری عیرفانی به دیده کری.

عه جائیب خاتمه میكه له علی لیوی یاره كه م بۆین

له دهركانهی سوله ییمان ئاصه ف ئاصه فه سوله ییمانیه (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۳۸)
شاعیر له علی لیوی یاره كهی شو بهاندوو به دور و گه وه ریکی
به قیمه ت كه ئهنگوستیلهی چه زره تی سوله ییمانیه، لیوی مه عشوق وهك
ئه و خاتیمه به قیمه ت و به نرخه جگه له په ونه ق و جوانی و
دره وشاوه یی. ته واوی ئه م غه زه له ئامازه یه بۆ عیرفانییه ت له كۆتا
دیڤدا ده لیئت:

ده لیل مه ولا و ئه حمه د یاوه ر و یار بازی گه ییلانه

۲-۴-۶-۲ لیو و زار وهك خودی ئافره ت:

نوقطه ی ده می مه وه وومه ئه و حیکمه ته مه کتوومه

ئه غیار له وه مه حروومه به س من خه به ریکم بوو (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۲۳)
له م به یته دا شاعیر ده می یار به شتیکی خه یالی و بزر و نادیار ده بینئ
له به ر بچوکی به لام ئه وه به حیکمه تیک ده زانی كه ته نها خووی لی
ئاگاداره ناحه زان بیئاگان له راستی ئه و نه قته یه كه ده می یاره.

له علی لیوی شاهیده مولکی دلم خاصی ئه وه

حه قیه گهر به و خاتمه ده عوایی جامی جه م ده كا (هیرانی، ۲۰۱۵: ۱۷۰)
سووری و جوانی لیوی یار هینده گران قیمه ت و به ئه رزشه وه كو
ئهنگوستیلهی چه زره تی سوله ییمان در ده كه وی به شیاوی ده زانی
داوای جامی جه مشید بکات.

۲-۴-۵- په نجه، دهستی هه نایی:

ده ست و په نجه ی خه ناوی له ناو ئه ده بیات و به تاییه ت شیعیر
نیشانه ی تاوانه یان په نگی شه راب. "خوین له مه فهومی ئیسلامدا
سنووری نیوان پاکی و پیسیش دیاریده کات" (مه لا، ۲۰۱۳: ۳۶). جگه

له پرهنگالهیی نه خش و نیگار و جوانییه که ی که شيعره کانی خویانی پی ئارایشته دهکهن، شاعیران به دست و پهنجهی خویناوی وهسفی دهکهن به تاییهت بو یاره بیوهفا و بیمه یلهکان. مهحوی له دیریکدا دهلیت: "هیلاکی دهستی ههنايیه، کوشته بی دهمی تیغ/ ئەمن شکاری پی پابهسته و ئەتو بادهست" (مهحوی، ۱۳۸۷: ۱۰۴) شاعیر خه نهی دهستی یار به خوینی خوی دهزانی شاعیر کوژراوی دهستی یاره ئەو خه نه یه شه هادهته بو کوشتن. دست و پهنجهی به خه نه ئارایشتی که تاییهته به په گزی می، هه رچه نه له زه مه نی رابردوودا پیاوانیش به کاریانه پیتاوه. له نیو شيعره کانی سافی (۵) جار ئەم زاراویه هاتووه.

۲-۴-۵-۱- دهست و پهنجهی هه نایی وهکو سیمبولی عیرفانی

شرینه له پروو چینه که خویینه هه موو ده م بهو لیو و ده م و په رچه م و بهو په نجه نیگاره (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۳۱)

پهنجهی یار (یاریکی عیرفانییه) که به نه خش و نیگار رازاودهته وهو پرووی یاریش هه می شه سوور و گهش و خوینین ده رئه که وئی، ئەوه خوینی دلی شاعیره یار پهنجهی خوی پی نه خشاندووه. له ته وای ئه م غه زله چه ندین ئاماژه ی عیرفانی هه ن.

۲-۴-۵-۲- دهست و پهنجهی هه نایی وهکو خودی ئافرهت

پوژی عیده عادهته دهستی هه نایی کا مه گه ر سا که وای دئ به خویتم په نجه که ی رهنگین دهکا (هیرانی، ۲۰۱۵: ۱۶۳)

له پوژی جهژنا عادهته ئافرهتان دست و پهنجهیان خه ناوی دهکهن، وه جهژن هیمای قوربانیدانه، شاعیر دهلیت یاره که ی دیت ودهیکاته

قوربانی بۆ رۆژی جهژن و به خوینی ئەم دەست و پهنجهی سوور و
رهنگین دهکات.

له تاوی چاوهکهی مهستت دوو چاوم پر له خویناوه
هناهی پهنجهکهی دهستت به خوینم رهنگی هیناوه (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۵۰)

لهم بهیتهشدا شاعیر ئاماژه به دهست و پهنجهی یار دهکات که به
خوینی جهستهی ئەم دەست و پهنجهی رهنگین و هناهی کردووه.

۲-۴-۶- زولف، پرچ، په رچهم، گیسوو، کاکۆل

زولف و په رچهم و ئەگریجه کۆمهلی تایبهتمندی ناو ئەدهبیاتی
هه لگرتووه. به دهر له جوانی و رهونهق و دریزی شهپۆلی که دهبیته
ئیسستاتیکایهکی سه رنجراکیش، تایبهتمندی ترسناکیشی ههیه. له
فه رهنگی دیوانی شاعیراندا به زولمته و تاریکی شهو و ره شمار و
دوکه ل ته شیبهکراوه (نوری عارف، ۲۰۰۹: ۴۹۴-۴۹۵) ههروهها ته شیبهکراوه
به پته و داو و زنجیر و کۆت و بهند. مهحوی له دیریکدا دلی خوی
شوبهاندووه به نیچیر و زولفی یار زنجیر و پیوهنده دلی شاعیریش
نایهوی رزگاری بی و ئەسیری زولفی یاری قبوله. "خه لاسی بوونی
قهت ناوی ئەسیری زولفی زنجیرت/ له بهرتیرت، مه له ک بی، هه لفرینی
نه بووه نه خچیرت" (مهحوی، ۱۳۸۷: ۱۰۰) یان وهکو ره شمار وینهیهکی
ترسناک پیشان ده دات به تایبته که سه ری زولف پیچ دهخوا له
شیوهی مار دهردهکهوی. "زۆر جار سه ری زولف لای شاعیران به
پیتی (چ) دهچوینری له شیوهی مار لول دهخوات به دهوری قه ده ری
شاعیردا دهخولیتته وه" (مهلا، ۲۰۱۳: ۳۷) لای شاعیران زولف و پرچ بوته
ئافراندنی چه ندین وینهی شیعی به تایبته بۆ دهوله مه ندردنی بابه تی
رهوانیژی. قژ کاتیک روو داده پۆشی به شهو ته شیبه ده کری، قژ شه وه

و پرووی یار پوژه. یان به کوفر و ئیمان ته شبیه دهکری. زولف و ئه گریجه هه لگری چه ندین تایبه تمه ندی فره واتایی و په هه ندی زوره له ئیو شیعری کلاسیکدا. له کوی غه زه له کانی سافی ئه م زاراوانه (۵۰) جار هاتوون بو یاری عیرفانی و بو یاری مه جازی له هر جیه کدا بو واتا و مه به سستیک به کارهاتوون.

۲-۴-۶-۱- زولف و ئه گریجه وهکو سیمبولی عیرفانی

پوژ به یادی پرووی هه تا هیواره هه ر هاوارمه شه و له فیکری زولفی تا صوبحه یینی صوحبه ت له و ده کم (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۰۳)

شاعیر زولفی یاری وهکو شه و ده بیننی بویه له شه ودا خه یال و فکری لای زولفی یاره و هه ر باس له زولفی ده کات، به جوړی تر شاعیر که وتوته هاوار و فوغان که به هوی زولفی یاره وه که پرووی داپوشیوه ناتوانی پرووی یار بیننی. له م غه زه له دا ئاماژه ی عیرفانی به ته وای دیار و ئاشکرایه که شاعیر خوی وهکو خادیمی پیری موغان پیشان ده دات. که شاعیریش شوینکه وته ی ته ریفه تیکه و هه ر زیکری ناوی شاهه که ی ده کات.

به یادی چاوه کانی بوو که دل شه یدایی بو پرودا له قهیدی زولفه کانی وا ئه سیری چه پس و زیندانه (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۳۷)

زولفی یار بوته قهید و پییه ند شاعیری پی زیندان کردوه، شاعیر شه یدای بیننی پرووی یاره به لام به هوی قهیدی زولفه کانی بوته ئه سیر. له کو تاییدا ئومیدی به ده ربازبوون هه یه له بهر په حمه تی خودا و پیغه مبه ر(د.خ) و شیخی گه یلان که ده لیت: ده لیل مه ولا و ئه حمه د یاوه ر و بازی گه یلانه.

كه زولفی عاریضی داگرت و رۆژی پوونی كرده ئاوه
عهجهب سیرپریكه له م كوفره كه ئیمانی له نیو داوه (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۳۹)

ئهم بهیته ئاماژهیه بو پیغه مبهری خودا له مانا كرده وهی ته واوی
بهیته كانی تری به در ده كه وئ. زولفی یار وه كو كوفره و پووی یار
ئیمان، كوفر ئیمانی داپوشیوه، یان پووی یار خوره و زولفی یار وه كو
شه و خوری ئاوا كرده وه.

۲-۶-۲- زولف و ئه گریجه وه كو خودی ئافره ت

بوچی نه گری دل له سه ر ئهم شیوه په شیوه

وا چه پسه له نیو چینی چه می په رچه می چه مدا (هیرانی، ۲۰۱۵: ۱۶۲)

پیی موسولمانی له نیشته په رچه م و ئه گریجه كهی

بوئی ئیستی وا به یادی زولفی زیناری ده كا (هیرانی، ۲۰۱۵: ۱۷۷)

نییه ئیحتیاجی پا به ندیم به قوربان

كه گیراوم به داوی تاری گیسووت (هیرانی، ۲۰۱۵: ۱۸۱)

ده میكه به ندی چینی په رچه م و پیچاوی كا كولم

به دائیم زار و خهسته و دهست بهسته ی زولفی تاتام (هیرانی، ۲۰۱۵: ۱۹۳)

ته واوی مانا كرده وهی ئهم بهیتانه ده لاله ت له به ندو ئه سیری شاعیر

ده كه ن به هوی زولف و په رچه م و گیسوو و كا كولی یار شاعیر چه پس

وزیندانه.

۲-۶-۷- ئه برۆ، برۆ، موژه، موژگان

ئهمانه له گه ل چاودا ته واو كه ری به كترن زور جار له ناو شیعردا

بهیه كه وه ناویان دیت، هه ندی جاریش به ته نها، ئهم ئه ندامانه ش

تایبه تمه ندی چاك و خراپی ههیه لای شاعیران بو وه سفی جوانی و بو

۳۷۴ توژیینه وه كانی كوئفرانسی نیوده وه ته تی صافی هیرانی

خه ته رناکی ناویان دیت. ئەبرۆ و موژه به تیر و خه نجهر و چه قوؤو قولاب ده شو بهینرین. مه حوی له دیریکدا موژهی به قولابیک ته وسیف کردوو که هه رشتی بگری رزگار بوونی مه حاله. ده لیت: موژه ت قولابی گیرا، زولفی دلگیرت که مه ند ئاسا/ مه حاله به رگری یا به ربیی که س که وته به رگیرت" (مه حوی، ۱۳۸۷: ۱۰۰) یان به که وان و مانگی هیلال، "مانگی هیلال سه ره رای جوانییه که ی مژده هینه ری پوژی جه ژنه یان وه کو میحراب ته وسیف ده کری. میحراب شوینی پیش نویژییه به ره و قیبله". (مه لا، ۲۰۱۳: ۳۵) شاعیران به م ئامازه وته سیفانه شيعره کانیان ده وه مه ند ده که ن. له کو ی غه زه له کانی سافی (۱۳) جار ئەم زاراوانه به کارهاتوون.

۲-۴-۷-۱- ئەبرۆ و موژه وه کو سیمبولی عیرفانی

مه یلی من هه ر مهستی و پهندی و شاهیدبازییه
 وا له بهر میحرابی ئەبرۆت طاعهت و ته قوا ده که م (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۰۱)
 ئەم به یته شيعره مه به ست له شیخی گه یلانییه، شاعیر له به رده م
 میحرابی ئەبرۆی مه عشوق خه ریکی خواپه رستی و دیندارییه.
 له دوولا کوژراوم سه راپا سووتاوم
 به ناری پووت به دوو ئەبرووت عه زیزم (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۱۶)
 شاعیر کوژراوه به ئاگری پووی یار و دوو ئەبرۆی یار، دوو ئەبرۆی
 یاری وه کو دوو تیغ و چه کی کوشنده پیشانداوه.

۲-۴-۷-۲- ئەبرۆ و موژه وه کو خودی ئافرهت

گوئناری پوخت په شکی به گوئزاری ئیره مدا
 دوو طاقی برۆت طه عنی له میحرابی حه په مدا (هیرانی، ۲۰۱۵: ۱۶۰)
 دوو ئەبرۆی یار له جوانی و که وانه یی تانه ی له میحرابی حه ره م داوه.

دولبه‌ری ناز په‌روه‌ری ږوو ئه‌نوه‌ری مه‌هپاره‌که‌م
نه‌ونی‌هال ئه‌ږو هیلال شیرین جه‌مال نازداره‌که‌م (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۰۵)

شاعیر ئه‌ږو یاری شوبه‌اندووه به هیلال که مانگی یه‌ک شه‌وه‌یه
ئامازه به سه‌ره‌تای مانگی نوئی یان مژده‌هینه‌ری ږوژی جه‌ژن.
عالم چ ده‌زانی که ئه‌من کوشته‌یی کیمه
له‌و تیری موژته ظاهره دائیم که به خوینه (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۴۳)

موژهی یار وه‌کو تیر وایه هه‌موو کات به خوینه‌وه ده‌بینری ئه‌وه منی
کردوته نیچیر و برینداری ئه‌وم با خه‌لکی به خوینی سه‌ری موژه‌یدا
بزانی که من کوژراوی تیری موژهی یارم.

۲-۴-۸-سینه، باغ

سینه لای شاعیران تایبه‌تمه‌ندی گرنگ و ئیستاتی‌کای هه‌یه، سینه به‌هوی
تایبه‌تمه‌ندیتی بوونی جووت مه‌مک تایبه‌ته به ږه‌گزی می، سنگ و
مه‌مکی ئافره‌ت جوړه‌ها شوبه‌اندنی باخی سیو و میوه‌ی بو کراوه یان
وه‌کو باخی گول و گولزاری بو‌نخوش ته‌وسیف‌کراوه. مه‌حوی له
دی‌ریکا ئه‌و شوبه‌انده‌ی دروست کردووه، ده‌لیت: "له باغی سیو و به‌ی
دا باسی ږوخسار و چه‌نه‌ی که‌ی بوو/ خه‌جه‌ل ما سیو و به‌ی ترسا،
که‌وا ئه‌و سووره ئه‌م زه‌رده" (مه‌حوی، ۱۳۸۷: ۳۱۵) هه‌روا وه‌کو شتی
نه‌رم و ساف و بیگه‌رد باسده‌کری. یان به‌ناوی باغی ئیره‌م ناوده‌بری
که جوانترین باغی به‌هه‌شته. له شيعره‌کانی سافیدا (۴) جار ناوی باغ
هاتووه که مه‌به‌ست له سنگ و سینه بیت.

۲-۴-۸-۱-سینه و باغ وه‌کو سیمبولی عیرفانی

قه‌دی شه‌نگ و شوخ ئه‌گه‌ر بی سه‌رووی بوستانی توه

باغی سیو و خوخ ئه‌گه‌ر بی نه‌وگولستانی توه (هیرانی، ۲۰۱۵: ۲۷۲)

۳۷۶ توپزینه‌وه‌کانی کونفرانسی نیوده‌وله‌تی صافی هیرانی

شاعیر له م بهیته دا پروو دهكاته پیغه مبهری خودا وهسفی جوانی و نازداری قهه و بالای دهكات كه وهكو بیستانیکه وههایه. باغی سیو و خوځ مبههست له سینگ و سینهی مه عشوقه حه قیقیه كه یه تی كه وهك گولستانیکی بونخوش وههایه.

۲-۴-۸-۲ سینه و باغ وهكو خودی ئافرهت

بهو فیکره له باغی سه مهن و سونبول و سیوی

وهك بولبولی بیچاره غه زه لخوانه دلی من (هیرانی، ۲۰۱۵: ۳۲۰)

شاعیر فکر و خه یالی لای باغیکه پره له سه مهن و سونبول و سیو، سه مهن گولی یاسه مینه و رهنگی زهرده، سونبول گیایه کی بونخوشه بو دهرمان سوودی لیوه رده گیری، دلی شاعیریش بولبولیکی بیچاره یه و بوته غه زه لخوانی ئه و باغه كه مه مک و سینهی یاره كه یه تی كه یاریکی مه جازبیه و مبههست له ره گزی مینه.

ئه نجام

۱- سافی كه شاعیریکی سو فیکره و پهیره وی ته ریه تی شیخ عه بدولقادی گه یلانی کردوه ئایین و ته ریه تی تیکه ل به ئه ده بیات کردوه.
۲- به شیک له شیعره کانی به ئاشکرا دیارن له عشقی عیرفانییه وه نووسراون، به تاییه تی ئه وانه ی ره مزی باو و ئاشکرای تیدا به کارهیناوه. به شیکی دیکه ی شیعره کانی له عیشقی مه جازبیه وه نووسراون، به تاییه تی ئه و نمونه شیعرییانه ی ئامازه ی په تیبی بو جهسته ی ژن دهکن به بی هیچ ئامازه یه کی لایه نی عیرفانی، وه هندیك له شیعره کانی دوولایه نه و ههردوو مانا ده گریته وه. له و پرووه وه تیکنیلایویه ک به دیده کری له نیوان ئه و دوو عیشقه.

۳- شاعیر له زۆرینهی غهزه له كانیدا گلهیی و گازهنده دهكات له دهست دووری یار، هاوار و فوغانی بوته بابەتییکی سهرهکی غهزه له كانی، ئەم یاره به گشتی یاریکی مه جازیبیه. له هه مانكاتیشدا وهكوو خوازه واتای یاریکی حهقیقیش دهگهیه نیت.

۴- ئەو شاعیرانهی سافی كه دهلالهت له یاری مه جازی دهكەن یاریکی دیار و نادیاره. دهشی یاریکی خه یالی بی یان دروستكراوی ناو ئەدهبیات و شاعر بیت، یان یاری كه له ژبانی شاعیردا وجودی ههیه و نایهوی به ئاشكرا ناوی بهیئیت و باسی بكات.

۵- سافی به بهراورد به شاعیرانی هاوسهردهمی خوی ئاوری له پیگه و ئازادی و خویندهواری ئافرهت نه داوه تهوه. له كاتیکدا سیاسهت و فرههنگی نه تهوهی كورد له رۆژگاری گۆرانكاریدا بوو، زۆریك له شاعیرانی هاوسهردهمی خوی هه لگری په یامییکی مروثانه و دۆستانه بوون، ئاوریان له ژبانی ئافرهتی كورد دایه وه به شاعیره كانیان هانی كۆمه لگه و ئافره تانیان داوه بو خویندن و فیژبوون و هاوخه بات و هاوشانی پیاوان تینكۆشن.

۶- له گه له ئه وهی شاعیر هاو بیرو بو چوونی شاعیرانی هاوسهردهمی خوی نه بووه سه بارهت به پرسی ژن به لام دژی بیرو بو چوون و هاندانیشیان نه بووه.

۷- شاعیر به ههچ جۆریك سووكایه تیی به ئافرهت نه كردووه و به چاویکی كه م و بیركردنه وهی نه رینی له ئافرهتی نه روانیوه. له كاتیکدا (ناری) شاعیری هاوعه سری ئەو، له به شیک له شاعیره كانی به چاویکی كۆنه په رستی و به دیدیکی نه رینی له په گهزی می پوانیوه.

۸- ئەوهی له شاعیره كانی سافی هیرانی دهستان كه وتبی سه بارهت به ئافرهت ته نها و ته نها ناوه یانی ئەندامه كانی جهستهی میئینه په وهكو جوانیبه ك یان وهك بابەتییکی ترسناك بو سه ر دل و دهروونی عاشقانهی شاعیر، كه ئەم به كارهیئانه نه ریتیکی باوه لای زۆربهی شاعیرانی كلاسیك.

۹- شاعیر جوانیی ئەندامه كانی جهستهی میئینهی خستۆته پال یاری حهقیقی و یاری مه جازیش.

۱۰- گرنگدان به جوانیبه كانی جهستهی ژن گرنگیدان و بایه خه به وه په گهزه. به لام شوینكه وتهی تریقهت و هزری سؤفیگه ری له وه زیاتر ری نه داوه له پرسی ژن قولبیته وه.

سه رچاوه كان

سه رچاوه كوردبیه كان

- ۱- ئاغابه یگی، فه رانه رز. (۲۰۱۳). كورد له سه فه رنامه كاندا كورده كانی ئیران له سه رده می سه فه ویه ویه تا كۆتایی په هله وی. هه ولیز: خانه ی موكریان
- ۲- ئه حمده، كه مال مه زه ر. (۱۹۸۱). ئافره ت له میژوودا كورته باسیکی میژوویی و كۆمه لایه تی. به غداد: الحوادث.
- ۳- بابایی، پرشنگی. (۲۰۰۵). باری كۆمه لایه تی ئافره ت له رۆژگاره دیرینه كاندا (ئه زمونیك بۆ ئافره تانی ئه مرۆ). و: وریا قانع. سلیمانی: چاپ و په خشی سه رده م.
- ۴- بایه زیدی، مه لا مه حمود. (۲۰۰۷). عادات و رسوماتنامه ئی ئه كرا دیه. دهۆك: سپیریز.
- ۵- به دلیسی، میرشه ره فخان. (۲۰۰۶). شه ره فنامه. و: مامۆستا هه ژار. هه ولیز: ئاراس.
- ۶- بۆره كه یی، صدیق صفی زاده. (۱۳۷۰). میژووی وێژه ی كوردی. به رگی دووهم. بانه-كردستان: چاپخانه چهر تبریز.
- ۷- بیخود، مه لا مه حمود. (۱۳۸۶). دیوانی بیخود. كۆكردنه وه و ریکخستنی محه مه دی مه لا كه ریم. سنه: انتشارات كردستان.
- ۸- پیربال، فه رهاد. (۲۰۲۱) میژووی ژن له كوردستان. سلیمانی: مایا.
- ۹- پیره میژد، حاجی توفیق. (۲۰۰۵). دیوانی پیره میژد. وه رگی رانی بۆ لاتینی نه وزاد هیرۆری. سوید: نه فه ل.
- ۱۰- پیره میژد، حاجی توفیق. (۲۰۰۷). دیوانی پیره میژد. كۆكردنه وه ی محه مه د ره سول هاوار. سلیمانی: چاپخانه ی شقان.
- ۱۱- پینجویتی، موفتی. (۲۰۱۸). دیوانی موفتی پینجویتی. ساغكردنه وه ی ئومید ئاشنا و عه بدولكه ریم موفتی. مه هاباد: چاپه مه نی مانگ.
- ۱۲- خادیم. (۱۹۸۱). دیوانی خادیم. ئاماده و ساغكردنه وه ی جه مال محه مه د محه مه د ئه مین. به رگی دووهم. به غداد: دار الحریه.
- ۱۳- خه زنه دار، مارف. (۲۰۰۵). میژووی ئه ده بی كوردی میژووی ئه ده بی كوردبیه له سه ره تاوه تا ناوه راستی سه ده ی بیسته م ۱۹۱۴-۱۹۴۵. ب. ۵. هه ولیز: ئاراس.
- ۱۴- زیوهر، به ختیار. (۲۰۰۸). دیوانی به ختیار زیوهر. كۆكردنه وه ی مه حمود زیوهر. چاپی دووهم. هه ولیز: ئاراس.

- ۱۵- سهید ئەمین، عەدنەن. (۲۰۲۰). ئافره له هزرى سۆفیگه ریدا (تویژینه وه). سلیمانی: له بلاوکراوه کانی ناوهندی کورستان بۆ تویژینه وه.
- ۱۶- شوان، دئیبراهیم ئەحمەد. (۲۰۰۱). سۆفیگه رى شیعری ئایینی و سۆفیگه رى له شیعره كوردبیه كانی مه حویدا. هه ولیر: چاپخانه ی وهزاره تی پهروه رده.
- ۱۷- کۆبی، حاجی قادر. (۲۰۰۷). دیوانی حاجی قادری کۆبی. لیکۆلینه وه و لیکدانه وه ی سه ردار هه مید میران و که ریم مسته فا شه رزه ا. سنه: انتشارات کردستان.
- ۱۸- ناری، کاکه هه مه ی بیلوو. (۱۳۸۳). دیوانی ناری. کۆکرنه وه و ساغکردنه وه ی کاکه ی فه لاح. سنه: انتشارات کردستان.
- ۱۹- نووری عارف، د. محه مه د (۲۰۰۹). فه ره نگه ی دیوانی شاعیران نالی. سالم. کوردی چاپی دووهم. هه ولیر.
- ۲۰- مه حوی. (۱۳۸۷) دیوانی مه حوی. لیکدانه وه و لیکۆلینه وه ی مه لا عه بدولکه ریمی موده پرپیس و موحه مه دی مه لا که ریم. چاپی سێیه م. سنه: انتشارات کردستان.
- ۲۱- مه لا، د. ئەحمەد (۲۰۱۳). مه حوی له نیوان زاهیرییه ت و باتینییه ت و سه رچاوه کانی عیشق و وینه ی مه عشوقدا. چاپی دووهم. هه ولیر.
- ۲۲- هه نسەن، هینی هه رۆلد. (۱۹۸۰). کچانی کورد گه شتیک له ناو ئافره تانی موسولمان. وه رگیژانی ناجی عه بیاس ئەحمەد. به غداد: کۆری زانیاری عیراق دهسته ی کورد.
- ۲۳- هیرانی، صافی. (۲۰۱۵). دیوانی صافی هیرانی. لیکۆلینه وه و ساغکردنه وه ی محه مه دی مه لا مسته فا هیرانی. چاپی دووهم. هه ولیر: لوبنان.
- سه رچاوه ی فارسی**
- ۲۴- به منی، یدالله و علی شربتی. (۱۳۹۰). جایگاه زن در عرفان و تصوف اسلامی (با تکیه بر آثار سنایی، عطار و جامی). منبع زن و فرهنگ.
- ۲۵- سلیمی، هاشم و ثریا که ریزی. (۱۳۸۷). ژانه ژین لالایی های مادران کرد. تهران: آنا.
- سه رچاوه ی عه ره بی**
- ۲۶- براضة، نه زهه. (۲۰۰۸). الانوثة في فكر ابن عربي. بيروت: دار الساقی.

الملخص

المرأة في أشعار صافي هيراني الكردية

يُعدُّ الأدب بأغراضه المختلفة -و الشعر على وجه الخصوص- مساحة واسعة للتعبير عن رؤية الكاتب ومعرفته و تفاعله مع كل موضوع له علاقة بحياة الانسان. ففي تاريخ الشعر -بما في ذلك الشعر الكردي- نالت المرأة بصورة عامة مكانة كبيرة في النصوص الشعرية الممتدة من اقصى النصوص الشعرية القديمة (الكلاسيكية) وصولا الى الشعر الحديث. وهذه المنزلة التي نالتها المرأة في الشعر إنَّ هي الا تعبير للخطاب الذي يحمله الشاعر والنابع من كيفية نظرتة للمرأة. و يعتبر الشعر الكردي وخصوصا الشعر الكلاسيكي هو أحد ادوات البحث المهمة للحصول على معلومات حول مكانة المرأة من منظار الشعراء الذين يكونون في اغلب الاحوال منتمين الى الطبقة التي تُوالي الاوساط الدينية و السياسية، فهم يمثلون الخطاب الديني و السياسي والاجتماعي، فهم المدونون لأحداث عصرهم و رؤاه و اتجاهات المجتمع الفكرية و الدينية والاجتماعية و السياسية.

و لمعرفة هذه النظرة بجانبها الايجابي والسلبى والتي هي امتداد للنظرة التقليدية السائدة في المجتمع، ومعرفة الذي حاد عن هذه النظرة مستوى ابتعاده عنها.

و قد حاولنا في هذه الدراسة ان نعرض نظرة الشاعر صافي هيراني (١٨٧٣_ ١٩٤٢) حول المرأة

و يعتبر هيراني من شعراء الجيل الثالث من المدرسة البابانية. و لكون مرحلة حياة الشاعر تقع في فترة التغيرات السياسية والثقافية لكردستان والمنطقة و وصول موجة جديدة من الفكر الغربي وخصوصا المسائل المتعلقة بالمرأة مما قاد بعض الشعراء ان يجعل من قضية المرأة محورا رئيساً لأشعارهم و أن ينادوا بحرية المرأة وحقوقها و في مقدمتها حق الفتيات في التعليم وكذلك مشاركة المرأة في الانشطة الحياتية والفكرية. إذ ان معرفة نظرة صافي هيراني في هذه المسألة أمر مهم لكونه شاعراً بارزاً وشخصية دينية ذات نزعة صوفية و قد كان لوجود المرأة وقضيتها في شعره وكيفية انعكاس هذا الوجود على نوع الخطاب الذي كان يحمله هيراني اذا ما قورن بالشعراء المعاصرين له.

كلمات المفتاحية/ الشعر الكردي، المرأة، فكرة التصوف، صافي هيراني

Women in Safi Hirani's Kurdish Poems

Abstract

Literature, especially the genre of poetry, is a wide space for reflection and shaping the author's views and knowledge on any subject related to human beings. In general, in the history of poetry, including Kurdish poetry, women have a broad position in texts ranging from classical to contemporary poetry. This attitude carries the poet's discourse that stems from his attitude towards women. Therefore, Kurdish poetry, especially classical poetry, is one of the most important research tools to obtain some data on the position of women from the perspective of poets who often belonged to the religious middle class and represented religious discourse. To what extent has this view, with its positive and negative aspects, continued or deviated from the traditional view of society? In this paper, we have tried to discuss the views of Safi Hirani (1873-1942), one of the third-generation poets of the Baban school, about women. Because the poet's life is in a period of political and cultural change in Kurdistan and the region and the arrival of a new wave of Western thought, especially issues related to women, made some Kurdish poets make women's issues one of their main topics. Therefore, the view of Safi Hirani as a prominent poet and religious figure with a Sufi spirit is important in this issue. How is the existence and issue of women reflected in her poems and what kind of discourse did he have compared to his contemporaries.

Idea of Sufism and Safi Hirani, women, Keywords: Kurdish poetry